

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Academiejaar van start Moeilijke vragen, moeilijke antwoorden

Met veel luister werd maandag het nieuwe academiejaar voor geopend verklaard. In zijn eerste openingsrede als rector van de K.U.Leuven liet Mark Waer weinig kwesties ongemoeid. Ook de recente interne strubbelingen ging hij niet uit de weg.

MAUD OEYEN |

De triple helix universiteit: een veranderende universiteit in een veranderende samenleving: ziedaar de wat weinigzeggende titel van Waers veelomvattende speech. De rector deed in zijn toespraak een poging om antwoorden te formuleren op uiteenlopende vragen die de academische gemeenschap al geruime tijd beroeren en in sommige gevallen ook ernstig verdelen. Vragen over het model van de universiteit, het type kennis dat zij wil opbouwen of haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de maatschappij, maar ook over het bestuursmodel dat de K.U.Leuven binnenkort moet aannemen indien zij naar behoren wil functioneren. "Deze thematiek heeft het voorbije academiejaar de gemoederen beroerd, en het is belangrijk de volgende maanden een grondige reflectie op gang te brengen die moet leiden tot een breed gedragen consensus," aldus Waer, die zijn toch niet bepaald beknopte speech overigens volledig uit het hoofd declameerde. Volgens de rector schuilt de oplossing voor een deel in het erkennen van de noodzakelijke paradox die een universiteit kenmerkt. Individuele vrijheid en onafhankelijkheid, die nodig zijn voor creativiteit, dienen er volgens hem hand in hand te gaan met sturing van bovenaf.

WONDE

Nog belangrijker echter — getuige het uitgebreide slot van de speech — acht Waer het vermogen tot relativeren. Aan de hand van een aantal goedgekozen citaten uit verschillende openingsredes van oud-rector Pieter De Somer (die Vervenne tijdens zijn openings-speeches overigens ook regelmatig aanhaalde) wees hij op de treffende overeenkomsten tussen de vragen die vandaag de dag als prangend en actueel worden beschouwd, en de kwesties die destijds de academische gemeenschap bezighiel-

den. "Er is niets nieuws onder de universitaire zon," zo concludeerde hij.

Alles welbeschouwd bood de redevoering van de kersverse rector vooral veel vragen en heel wat minder concrete antwoorden. Mark Waer koos voor zijn eerste openings-speech voor een brede aanpak, wat hem bij wijlen de luxe verleende niet te diep op zaken te moeten ingaan. Toch getuigt het wellicht van een zekere durf dat de rector de interne verdeeldheid niet miskende en bovendien — zoals het een goede dokter betaamt — meermaals de vinger precies op de wonde legde. Veel aandacht ging er daarnaast naar de nieuwe multidisciplinaire denktank *Metaforum Leuven*, die later op de zitting ook een aparte speech kreeg toebedeeld.

DRACONISCH

De gelegenheidstoespraken die volgden op de openingsrede waren divers van aard en duurden doorgaans te lang om gezond te zijn. Vlaams minister-president Kris Peeters kwam nog eens herhalen dat "in deze legislatuur het budget voor het hoger onderwijs substantieel zal verhogen met tien procent" en dat de regering zal trachten "de Europese norm voor de besteding van drie procent van het bruto binnenlands product voor Onderzoek en Ontwikkeling te bereiken." Met de draconische besparingsmaatregelen die afgelopen week werden aangekondigd in het achterhoofd (de beruchte 103 miljoen euro), valt het maar af te wachten hoe realistisch die beloften zijn.

De meeste woorden werden echter ook deze maandag weer vuilgemaakt aan het academiseringsproces. Het ziet er naar uit dat de tijd stilaan rijp is voor serieuze beslissingen, al blijft het wachten op wat er uiteindelijk uit de bus zal komen.

Museum M opent zijn deuren!

Afgelopen zondag openden prinses Mathilde & prinses Maxima het nieuwe stadsmuseum. Over Museum M, het rogierbier en allerhande activiteiten rond de opening van het hippe museum leest u alles op pagina 12.

Waar is de stem van de student?

Je hebt ze vast al gezien: affiches met niet meer dan een stel knappe kijkers en bloedrode lippen. Met het opschrift "Laat je stem horen" probeert de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) studenten te verleiden om cijfers te plakken op de proffen die het voorbije jaar de revue zijn gepasseerd. De mening van de hele kudde universiteitsschappen opvragen is immers een belangrijk middel om doelgericht te kunnen sleutelen aan het onderwijsbeleid.

23 PROCENT

Vorig jaar was dat, niet zonder enige moeite, de mening van 50 procent van de studenten. "Geen onbehoorlijk resultaat voor een digitale enquête" weet Veerle Hulpiau, die aan de K.U.Leuven de resultaten opvolgt. Op dit moment ligt die responsgraad echter maar op en rond de 23 procent. Binnen de studentenvertegenwoordiging klinkt er al dan ook al wat gemor over een tegenvallende respons. Zijn de studenten soms hun stem kwijt?

Benjamin Moeyaert, studen-

tenvertegenwoordiger bij LOKO, ziet de bui ook al wat hangen. "De exacte responsgraad wordt pas over een paar dagen besproken, maar we merken nu al dat ze aan de lage kant is. We gaan dus een behoorlijke eindspurt mogen inzetten om dezelfde resultaten als vorig jaar te behalen tegen 7 oktober. Als we dat niet doen, zijn de resultaten van de docentenevaluatie eigenlijk niets waard en snijden we in ons eigen vel. Of we net als vorig jaar een responsgraad van 50 procent gaan halen durf ik niet te zeggen op basis van de gegevens waarover ik beschik, ik heb ook geen glazen bol."

PESSIMISME

Hulpiau probeert dat pessimisme wat te nuanceren, "Vorig jaar is er aan het begin van het academiejaar ook nog ijverig rondgelopen om de studenten aan te zetten tot het invullen van die docentenevaluatie. Het is waarschijnlijk normaal dat de studenten tijdens de vakantie niet massaal gaan reageren." Binnen de studentenvertegen-

woordiging gaan er dan weer stemmen op dat de magere respons misschien te wijten is aan te weinig besef over het belang van de docentenevaluatie.

UNIEK

De gegevens van de evaluatie worden immers meegenomen naar de Permanente Onderwijscommissies (POC's) van de verschillende faculteiten en de resultaten worden in subcommissies zelfs besproken met de studentenvertegenwoordigers "Ik zeg niet dat dit uniek is in Vlaanderen, maar het is in ieder geval niet vanzelfsprekend dat zo'n materiaal tezamen met studenten wordt besproken. Het voordeel hiervan is dat de studenten mee de gegevens kunnen interpreteren zodat we nog gericht met dit cijfermateriaal kunnen werken. De evaluatie wordt echt niet horizontaal geklasseerd: de gegevens stromen zelfs door naar de docentenwervingen." Aldus Hulpiau

(RB) |

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

**Veto trakteert:
10 duotickets
'Tegen de Lamp'
(kijk op p. 10)**

Zorg voor ons diploma

Beste studenten,
beste niet-studenten,

Academisering, allemaal goed en wel, maar heeft u al eens goed nagedacht over de gevolgen? Wij wel. En om eerlijk te zijn, wij zijn de draad kwijt en met ons de hele gemeenschap. Het academiseringsproces heeft de afgelopen jaren staan pruttelen en het lijkt nu af te sterven op een flauwe soep.

Laat ons duidelijk wezen, we hebben het over het Vlaamse onderwijslandschap waar door het academiseringsproces de afstand tussen schijnbaar gelijkaardige opleidingen steeds kleiner en kleiner dreigt te worden. Het systeem van één soort master en twee soorten bachelors bevordert natuurlijk de flexibiliteit, uitwisselbaarheid en diversiteit. Die vernieuwingen zijn goed, maar het is en blijft wel de taak van de instellingen om ervoor te zorgen dat deze achteraf niet in

ons nadeel spelen.

Daarom is voor ons de zorg om profilering en kwaliteit hier dan ook prioritair. Eerst dus de kwestie van profilering. Maar al te vaak verzanden discussies over de eigenheid van opleidingen in termen van beter of slechter, hoger of lager, zwaarder of lichter. Wij studenten zijn er ons van bewust dat zulke discussies overbodig en zelfs onwenselijk zijn. Opleidingen reiken de studenten competenties aan en die kunnen we slechts ten volle naar waarde schatten wanneer we naar hun finaliteit kijken. En daar knelt nu net het schoentje. Dat wat elke opleiding uniek maakt, dat waar elk programma voor gaat en voor staat, lijkt een steeds vagere bundel van onvoldoende tot niet gedefinieerde termen. Net die holle terminologie verschaalt de wereld van ons hoger onderwijs en vervlakt onze diploma's. We moeten

ons hoeden voor het creëren van eenheidsworst.

Een tweede probleem is het maatschappelijk belang van een uitgesproken profiel van iedere opleiding. Het spreekt voor zich dat niemand behoefte heeft aan al die eenheidsworst, niet onze toekomstige

mee bracht. Generatiestudenten en neveninstromers, reguliere en verkorte programma's, model- en aangepaste trajecten, topsportstatuten, werkstudenten, Nederlandstalige en anderstalige opleidingen, een- en tweejarige masters, academische en profes-

sering en heterogene instroom worden pas opportuniteiten eerder dan dreigingen als en slechts als de universiteit die interne standaard duidelijk definieert en zonder pardon toepast.

Het spreekt voor zich dat een interne standaard niet alleen geldt

Is het antwoord op de eenheidsworst niet te vinden in een doordachte rationalisatie op het niveau van de instellingen?

stige werkgever en al zeker niet de toekomstige student. Voor de werkgever is het vandaag de dag niet altijd duidelijk welk vlees hij in de kuip heeft en het academiseringsproces zal dit niet eenvoudiger maken. Bovendien zijn het profiel en de bijbehorende identiteit nu net essentieel voor het bepalen van de juiste studiekeuze. Het is voor een achttienjarige vaak niet duidelijk waar hij of zij nu juist aan begint. Leg dat naast de verhoogde verantwoordelijkheid die de invoering van diplomaruimte en leercrediet met zich meebrengen, dan hoeft het geen betoog dat de student zich al gauw op dun ijs bevindt. Een foute studiekeuze heeft al snel rampzalige gevolgen.

Een derde issue dat we in het kader van de profilering en eigenheid willen aanhalen is de gelijkwaardigheid van opleidingen. Professioneel of academisch, beide zijn ze even veel waard. Door een strakkere aflijning van profielen wordt het mogelijk die gelijkwaardigheid optimaal te benadrukken. Elke student kiest dan een opleiding die best bij zijn profiel past en het associatiekader maakt een resem van doorstroombmogelijkheden perfect mogelijk. Het is dan ook aan de associatie om met die strakke profilering en de juiste dwarsverbanden een schat aan nieuwe perspectieven te benutten.

Gelijkwaardigheid brengt ons van de kwestie van profilering naadloos bij een bezorgdheid die gedeeld wordt door studenten in het academisch en professioneel onderwijs: wij willen onderwijs van topkwaliteit!

Deze kwaliteit staat voor een aantal zware uitdagingen. Zo is een eerste uitdaging de flexibilisering die het Bolognaproces met zich

sionele bachelors. Deze waaier van dossiers heeft het onderwijs sinds de flexibilisering in de zwaarste hervormingsperiode sinds de jaren '60 gebracht. De mogelijkheden zijn legio, maar de universiteit moet er op toezien dat deze diversificatie niet leidt tot kwaliteitsverlies. Flexibilisering mag de docenten de lat niet lager doen leggen.

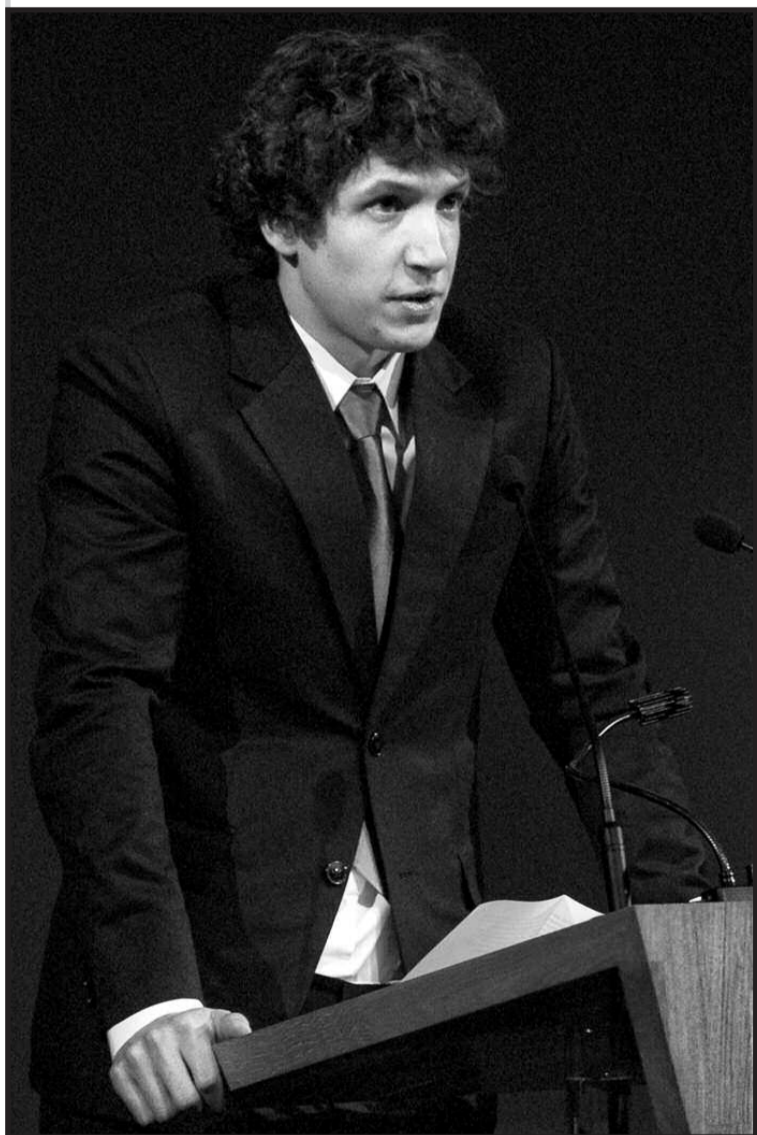
Een tweede uitdaging die de kwaliteit van ons onderwijs op de proef stelt, is de steeds meer heterogene instroom van studenten. Lang niet alle generatiestudenten bezitten de competenties die men graag zou hebben. Wat we nodig hebben, is een manier om deze smeltkroes van competenties te ondervangen en elke student de mogelijkheid te geven zijn talenten te ontplooiën op de juiste manier, in de juiste omgeving en met de juiste ingesteldheid. Inderdaad, die ruimte creëren vormt de grote uitdaging wat betreft de flexibiliteit. De universiteit hoeft flexibiliteit niet als een bedreiging te zien, maar als een opportuniteit die ze met beide handen moet grijpen. Het is zelfs meer dan een opportuniteit, het is een verantwoordelijkheid ten aanzien van de hele academische gemeenschap.

Hoe moet de universiteit nu omgaan met deze twee uitdagingen? Een woord: kwaliteitseisen. De universiteit moet voor zichzelf uitmaken wat kwaliteit is en durven denken in termen van hoe zij die geïmplementeerd en gewaarborgd wil zien. Universitaire eindtermen inzake kwaliteit dus! Waar accreditatie, rankings en algemene perceptie slechts symptomen zijn van het gedrag van de universiteit dienen die universitaire eindtermen a priori duidelijk te maken waar de universiteit haar lat legt. Flexibili-

als maatstaf voor de studenten, ook het academisch personeel, docenten en assistenten in het bijzonder, moeten aan de strikte kwaliteitseisen voldoen. Deze worden nog belangrijker in de context van de academisering. De kwaliteitseisen kunnen immers slechts gegarandeerd worden wanneer de juiste expertise, academisch of professioneel, op de juiste plaats wordt ingezet. Begrijp ons niet verkeerd, interdisciplinariteit is een must, maar geen van beide soorten expertise, professioneel noch academisch, mag zijn eigen sterktes uit het oog verliezen. Alleen dan kunnen strenge kwaliteitseisen ten volle tot hun recht komen.

Wie gaat dat allemaal betalen? Kwaliteit gaat vaak gebukt onder het kostenargument, maar dat mag in geen geval het excuus zijn. Academisering kan pas slagen wanneer men voldoende investeert in kwaliteitszorg en kwaliteitscontrole. Hoe sterk het hoger onderwijs ook wordt gefinancierd, elke euro die gaat naar hoger onderwijs dat zijn kwaliteit niet kan garanderen, is slecht geïnvesteerd.

Sta me toe daarom af te ronden met de volgende vraag, dames en heren. Durft de universiteit, ja zelfs de hele associatie, zichzelf de vraag stellen hoe zij het profiel van de opleidingen wil scherpen en bovendien kwalitatief hoogstaand hoger onderwijs in Vlaanderen wil garanderen? De associatie moet hoognodig duidelijkheid scheppen over de weg die ze zal inslaan. Is het wel mogelijk om met de huidige veelheid aan instellingen tot een consensus te komen? De associatie moet er over durven nadenken of het antwoord op de eenheidsworst en de flauwe soep te vinden is in een doordachte rationalisatie op het niveau van de instellingen.

CHRISTINE LAUREYS

REACTIES

Professor Piet Vanden Abeele, voormalig vice-rector van de K.U.Leuven Campus Kortrijk

"Voor mij was de studentenspeech de meest bureaucratische in acht jaar. Ik vond dat het een opeenstapeling was van zaken die iedereen al langer wist. De speech getuigde van weinig vernieuwing. Rationalisatie op niveau van de instellingen, dat is echt niets nieuws. Het lijkt me zelfs evident dat iets als het fuseren van instellingen zal moeten gebeuren."

"De studentenvertegenwoordigers van vandaag kunnen wellicht perfect meedraaien op het kabinet van onderwijs, maar dan zie ik toch liever een ander soort student als vertegenwoordiger. De speech was ook niet echt bevlogen of enthousiasmerend."

Professor Mark Vervenne, erector

"Ik ben blij met de thematiek van de

studentenspeech. De tekst was constructief, en ook prikkelend en uitdagend. De studenten staan stil bij wat de academisering precies is en wat de consequenties ervan kunnen zijn. Het academiseringsproces moet beheersbaar blijven. Het feit dat de studenten deze stelling innemen, wordt zeker geapprecieerd. Als ik toch iets van kritiek moet geven, dan zou ik zeggen dat het slot van de speech — wanneer het gaat over rationalisering — een beetje te vaag blijft."

Professor Ludo Melis, vicerector Onderwijsbeleid

"Ik sta in hoge mate achter de speech van de studenten. Wat zij zeggen correspondeert ook met wat we momenteel aan het doen zijn. We zijn heel erg bezig met profilering van de opleidingen en met kwaliteitsdenken. In samenwerking met de hogescholen zijn we ook druk bezig met het beschrijven van de verschillende opleidingen. Ik ben blij

met die dialoog, en ik hoop dat de studenten actief kunnen meewerken en tegelijkertijd hun waakhondfunctie blijven vervullen. Wat het rationaliseren op het niveau van de instellingen betreft; sommige instellingen zijn natuurlijk heel klein. Ik zou de bal willen terugkaatsen en aan de studenten willen vragen wat zij eigenlijk willen zeggen met 'rationaliseren' op het niveau van de instellingen."

Professor André Oosterlinck, erector en voorzitter van de Associatie K.U.Leuven

"Ik vond de focus op de kwaliteitsbewaking in de toespraak van de studenten zeer goed. Ze moeten natuurlijk opletten dat ze zichzelf niet tegenspreken. Enerzijds zijn ze voor de profilering van diploma's, anderzijds zijn ze ook voor flexibiliteit. Beide wensen sluiten elkaar een klein beetje uit."

"Wat betreft het academise-

eringsproces zelf, vind ik dat we dat over de tijd heen moeten spreiden. Het is heel belangrijk dat we het proces trapsgewijs doorvoeren. In zo'n zaken kan je geen *big bang* verwezenlijken."

Professor Mark Waer, Rector van de K.U.Leuven

"De studententoespraak vond ik erg goed. De studenten slaan de nagel op de kop. Rationalisatie moet doorgevoerd worden als er zware financiële argumenten zijn, maar eigenlijk moet vooral kwaliteit de belangrijkste drijfveer zijn voor rationalisatie. In die zin was de studentenspeech to the point en zullen we met hun opmerkingen zeker nog rekening houden."

Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse regering

"Allereerst ben ik aangenaam verrast door de speech van de studenten. Ik vind bij hen ook dezelfde

thematiek als in mijn eigen speech. Ook zij willen snel een duidelijk antwoord op de uitdagingen van het integratieproces. Voor het nieuwe beleidsteam zijn de verwachtingen hooggespannen, maar het wederzijds vertrouwen is er alleszins."

Professor emeritus Jef Roos, voorzitter Raad van Bestuur

"Het geheel van de speeches lag op een hoog niveau. Ik was tevreden over de speech van de studenten. De speech is een duidelijke vraag van de studenten naar de plannen van de universiteit in verband met de integratie van de hogeschoolopleidingen. Die vraag is terecht en het antwoord moet inderdaad snel komen, zodat we zicht hebben op waar de universiteit naartoe wil gaan. We zijn daar in het verleden misschien niet voldoende duidelijk over geweest en het is nu aan de nieuwe ploeg om klaarheid in de zaak te brengen."

Splinter |

Een zwart gat van 125 miljoen euro

“Academisering, allemaal goed en wel”. Zo vatte Jonas Boonen — voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) — zijn toespraak op de opening van dit academiejaar aan. Los van haar vermeende stilistische kwaliteiten, is die frase een teken van deze tijd. Want dat academisering hot is — in zoverre een dergelijk woord hot kan zijn — staat vast. Alleen al in deze editie van Veto leest u artikels over de studentenspeech, de ICOR-studiedag en de toespraak van Kris Peeters. Allen staan ze grotendeels in het teken van dat academiseringsproces.

Allemaal goed en wel, maar hoe zullen we die academisering nu aanpakken? Het antwoord blijkt niet voor de hand te liggen. Tijdens zijn uiteenzetting op de studiedag die het interuniversitair centrum voor onderwijsrecht organiseerde, wees Jaap van Marle — de voorzitter van de Erkenningcommissie Hoger Onderwijs — erop dat we er rekening mee moeten houden dat er opleidin-

gen zullen zijn die de criteria van de visitatiecommissie niet halen. Met andere woorden: van Marle stelt zich vragen bij de uitkomst van het proces zoals dat nu voorligt.

“Zijn we aan het mislukken in het academiseringsproces?”

gen zullen zijn die de criteria van de visitatiecommissie niet halen. Met andere woorden: van Marle stelt zich vragen bij de uitkomst van het proces zoals dat nu voorligt.

Minister van Staat en voorzitter van de Hasseltse Associatie Willy Claes reageerde striemend en stelde dat het in de uiteenzetting van van Marle niet draaide om 'hoe zullen we academiseren?', maar wel om: 'zijn we aan het mislukken in het academiseringsproces?'

PLAATJE

Wat echter nog hallucanter is, is een ander probleem dat van Marle aankaart. Hij stelt: “Dames en heren, en dan heb ik het alleen nog maar over de opleidingen die aan de voortgangstoets (van een aantal opleidingen werd onderzocht hoe het staat wat betreft academisering, red.) onderworpen waren, over al die academiserende opleidingen die dat niet waren heb ik het niet, want daar

weet ik niets van. En wat angst-aanjager is, daar weet op instelling- respectievelijk associatie-overstijgend niveau helemaal niemand iets van.”

Begrijp ik dit goed? Is werkelijk niemand op de hoogte van het globale plaatje van academisering? Kan niemand vertellen hoe het nu precies zit? Zijn we nu al ongeveer zes jaar over academisering aan het praten en heeft in tussentijd niemand in kaart gebracht welke opleidingen op welke manier zullen academiseren of aan het academiseren zijn?

Geachte minister van onderwijs, beste minister-president, lieve associatievoorzitters, rectoren, topmannen en -vrouwen van het hoger onderwijs: zijn wij een maatschappelijk debat over academisering aan het voeren zonder een duidelijke stand van zaken? Bepalen wij een strategie voor academisering op basis van onduidelijke informatie?

In het hoger onderwijsland- schap wordt vrij luidop gefluisterd dat de hele operatie 125 mil-

joen euro zou gaan kosten. Het lijkt er dus op dat we een ongeloflijk bedrag aan het pompen zijn in een onmetelijk zwart gat.

Met deze Splinter wil ik slechts één ding bereiken. Bezin, beste beleidsmakers. Voer een debat dat gebaseerd is op duidelijke informatie en neem op basis daarvan de beslissing die de beste is voor alle partners. Enkel op die manier heeft het hele academiseringsproces een kans op slagen. Want, allemaal goed en wel, het gaat tenslotte om de toekomst van ons hoger onderwijs, de toekomst van de studenten en in the long run de toekomst van onze samenleving.

JEROEN DEBLAERE |

Deze Splinter vertolkt de bijzonder individuele mening van een overwerkte jongeling. U bepaalt zelf hoeveel belang u eraan hecht.

ICOR en XIOS organiseren studiedag Twijfels over academisering

Op een studiedag voor het hoger onderwijs trok de voorzitter van de Erkenningcommissie Hoger Onderwijs, professor Jaap van Marle, de voortgang van het academiseringsproces in twijfel. Van Marle stelde pertinente vragen waarbij de antwoorden diepgaande gevolgen hebben voor het verloop van de academisering.

JEROEN DEBLAERE |

“Prikkelend,” zo monkelde de voorzitter van de conferentie, professor Jan De Groof, nadat van Marle de knuppel in het hoenderhok had gegooid. De belangrijkste vaststelling van zijn referaat over de toekomst van het hoger onderwijs is dat hij het niet onwaarschijnlijk acht dat bepaalde opleidingen er niet in zullen slagen te academiseren. En hoe moet het dan verder? Aanstootgevend is dat er nooit eerder écht over die vraag is nagedacht. Nochtans blijkt uit de resultaten van een voortgangstoets dat het niet ondenkbaar is dat sommige opleidingen de academisering niet zullen halen. “Het valt zelfs niet uit te sluiten dat er hele vakgebieden zijn waar het academiseringsproces weinig succesvol zal zijn.” Van Marle pleit dan ook voor een tragere, gefaseerde aanpak en voor een Regieorgaan dat de academisering kan opvolgen en bijsturen.

Ook Ann Verreth, secretaris-

generaal van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA), had enige reserveringen bij het academiseringsproces zoals het nu loopt. Zij pleitte eveneens voor een gefaseerde aanpak. Bovendien stelde Verreth dat er nagedacht moet worden over verschillende modellen in het academiseringsproces.

Minister van Staat en voorzitter van de Hasseltse Associatie Willy Claes viel bijna van zijn stoel

“Dit is een bom!”

toen hij het referaat aanhoorde. Hij reageerde dan ook vlijmscherp: “Dit is een bom!” Hij vervolgde: “We spreken hier niet meer over de manier waarop we zullen academiseren, maar wel over de vraag of de academisering niet aan het uitdraaien is op een mislukking.” Bovendien gaf Claes te kennen dat hij zich niet kon vinden in een ongelijkheid tussen de verschillende associaties. “Het mag niet gebeuren

dat de katholieke hogescholen zouden academiseren en de andere niet. Alle hogescholen moeten op hetzelfde niveau staan, al kan er natuurlijk nagedacht worden over verschillende modellen van academisering.” Claes beantwoordde ook van Marles belangrijkste vraag: “Het rapport-Soete zegt wat er moet gebeuren met opleidingen die niet geaccrediteerd worden. Niet accrediteren betekent rationaliseren. Opleidingen die na de academisering niet geaccrediteerd worden, zullen moeten verdwijnen.”

Het ziet er naar uit dat een nieuwe weg is ingeslagen in het academiseringsproces. Steeds meer vertegenwoordigers van relevante

instellingen willen dat proces nu op een andere manier gaan doorvoeren; op een tragere en wellicht ook intelligentere manier. Hoe er geacademiseerd zal worden, is — en dat is eigenlijk schrijnend — nog steeds niet duidelijk. Het valt te hopen dat er op vrij korte termijn eindelijk duidelijkheid komt over de vraag hoe men dat proces nu eigenlijk wil aanpakken.

CHRISTINE LAUREYS

CHRISTINE LAUREYS

CHRISTINE LAUREYS

Onder de haardroger (1): Herman Kenis (Letteren)

Niet oud genoeg om te niksen

Waar is de tijd dat senioren 's morgens naar de bakker en 's namiddags naar de post gingen? Je zoekt ze tegenwoordig beter in de computerles of in één van de aula's die onze universiteit rijk is. Wij kropen alvast onder de haardroger met voormalig kinderarts en huidig letterenstudent Herman Kenis.

KAROLIEN DE TURCK & IDE SMETS |

“Waarom ik opnieuw ben gaan studeren? Tijdens mijn leven ben ik nooit veel bezig geweest met hobby's. Daar was geen tijd voor. Als kinderarts moest ik altijd beschikbaar zijn. Ik kan mij voorstellen dat je als wetenschapper na je pensioen graag nog wat onderzoek blijft doen. Als je echter gewoon in het beroepsleven hebt gestaan, dan komt er toch ooit een moment dat je het over een andere boeg wil gooien.”

“Toen ik jong was, twijfelde ik er geen minuut aan dat ik dokter wilde worden. Ik denk dat geneeskunde vooral een pragmatische studiekeuze was. Het was in die tijd ook enorm in. Het sociaal aspect heeft dus ook een rol gespeeld. Bovendien wilde ik geen leraar wor-

den. De mogelijkheden met letterenstudies waren destijds een stuk beperkter. Ik heb mijn beroep met hart en ziel uitgeoefend. Maar ik vond — 't is misschien nogal boud gezegd — dat er toch interessantere dingen waren dan geneeskunde. In mijn ogen waren veel van mijn collega's te eenzijdig. Taal- en letterkunde was voor mij een onbekende wereld die ontdekt moest worden.”

“De reacties uit mijn kennisgeving waren bijzonder negatief. Wie is er nu zo gek om zijn tanden stuk te bijten op zo'n nutteloze bezigheid? Heel wat gepensioneerden vinden dat ze in hun leven al meer dan voldoende gewerkt hebben. Ik verzet mij spontaan tegen zo'n mentaliteit. Ik voel mij nog niet oud genoeg om te niksen.”

“Of er een meerwaarde is om op mijn leeftijd nog te gaan studeren? Ik herinner mij nog goed de

woorden van een professor filosofie — net voor mijn examen: ‘Het enige voordeel dat je hebt is ervaring. C'est tout.’ Dat is ook zo. Het feit dat je al een heel leven achter je hebt vormt een groot voordeel bij een studie. Ik heb het gevoel dat ik vroeger niet altijd de rijkdom kon vatten van bepaalde zaken die ik studeerde. Ondertussen heb ik al heel wat ervaring in liefde en haat, in mislukking en succes. Ik heb leren relativeren. Maar dat is dan ook het enige voordeel.”

“Mijn houding tegenover de cursus is veranderd. Ik studeer uit pure interesse. Vroeger moest ik meer. Enkel de examenstress blijft mij parten spelen. Examens horen er toch bij, vind ik. Volgens mijn vrouw is dat ijdelheid. (lacht) Maar ik verdedig mij dan door te zeggen dat ik zonder het blokken niks van de leerstof zou onthouden.

“Volgend jaar komt mijn oudste kleindochter ook hier studeren. We kunnen dan eens samen iets gaan drinken. (lacht) Ach, van het studentenleven pik ik niets meer mee. De wereld is veranderd. Ik heb

CHRISTINE LAUREYS

ook de indruk dat alles meer individualistisch geworden is. Maar ja, ik moet mij ook aanpassen, hé. Al heb ik niet de indruk dat mij veel vreemde blikken toegeworpen zijn. De studenten hebben mij aanvaard en dat is belangrijk. Ik heb gehuiverd bij de gedachte aan dit inter-

view. Ik loop namelijk niet graag met mijn studie te koop. Toch zit ik hier nu. Dat is grotendeels als blijk van dank voor de hulp die vele medestudenten mij doorheen de jaren verleend hebben. Anders was het niet gelukt.”

Plannen leercentrum Humane Wetenschappen worden concreet

Van leeg farmaciegebouw naar nieuw studiecomplex

Er komt schot in de plannen om een multifunctioneel leercentrum voor Humane Wetenschappen uit te bouwen in Leuven. 'Agora' wordt een plek waar studenten kunnen studeren, groepswerken maken, ontspannen én toegang krijgen tot allerhande infrastructuur en informatie. Als alles goed gaat opent het centrum zijn deuren in september 2012.

MAUD OEYEN |

De K.U.Leuven wil met het centrum een “gunstige leeromgeving” creëren waarin het leerproces van de studenten voldoende begeleid en omkaderd wordt en het contact met publicaties en onderzoeksresultaten wordt bevorderd. De (werk)naam van het nieuwe leercentrum — bedacht door Rita Wijnants, studente pedagogische wetenschappen — verwijst naar het centrale plein dat fungeerde als ontmoetingsplaats in Oud-Griekse steden. Op de Griekse agora werd

vergaderd, onderwezen, geconverteerd of ontspanning gezocht. Het multifunctionele karakter van het nieuwe centrum staat dan ook buiten kijf. Zo zullen er computerzones worden ingericht en kunnen studenten er gebruik maken van draadloos internet, presentatie- en projectiemateriaal (breedbeeldschermen, digitale whiteboards, webcams, projectors, copiers-scanners, beamers, video-opnameapparatuur, enzovoort), de nodige software en een basisbibliotheek. Daarnaast zou er een ‘stille’ zone voor individuele studie komen en voorziet

men verschillende auditoria, reserveerbare presentatie- en vergader-ruimtes en zelfs een sociale ontmoetingsplaats waar men ook kan eten en drinken.

NOOD

Al geruime tijd bestaat de vraag naar een ruimte die tegemoet kan komen aan de behoefte om het zelfstandig studeren te ondersteunen. Een studie over de kwaliteit van de Leuvense universitaire bibliotheken (LibQual) wees uit dat studenten zowel nood hebben aan een rustige plek voor individuele studie als aan een gemeenschappelijke ruimte om samen te werken. Studenten blokken bovendien steeds liever en steeds vaker in groep, getuige ook de overvolle bibliotheken in blok- en examenperiodes.

Verschillende locaties kwamen

in aanmerking voor het leercentrum, maar uiteindelijk werd gekozen voor het leegstaande Instituut voor Farmaceutische Wetenschappen in de Van Evenstraat. Het gebouw, dat er kwam op initiatief van de Leuvense rector Mgr. Ladeuze in 1932, werd echter in 2008 voorlopig beschermd als monument. Dat dit de transformatie naar een hypermodern studiecomplex niet zal vereenvoudigen, mag duidelijk zijn. Zelfs het interieur zou gedeeltelijk als historisch gelden. “De historiciteit en de architecturale vormgeving van het oude farmaceutisch gebouw moeten het studeren en werken stimuleren in plaats van afremmen. Het wordt een moeilijke evenwichtsoefening,” aldus Bruno Spriet, die de studenten vertegenwoordigt binnen de werkgroep. “We vinden het cruciaal dat het pe-

dagogische project en de specifieke noden van studenten voorop komen te staan. Als daar niet aan beantwoord wordt, heeft het project weinig zin.” Een ander probleem is dat het gebouw — met een capaciteit van 800 studenten — mogelijk te klein zal zijn. De groep Humane Wetenschappen telt in totaal ongeveer 15.000 studenten.

Het ontwerp bureau Abscis staat in voor de restauratie en hervorming van het gebouw. Momenteel consulteert Abscis de verschillende partners; tegen het einde van 2009 moet een eerste schetsontwerp klaar zijn. Na het voltooiën van het voorontwerp in maart 2010 zal de bouwvraag worden ingediend. Men heeft dan nog tijd tot september 2012 om de werken te realiseren.

FESTIVAL
van
VLAANDEREN
Vlaams-Brabant

Festivalconcerten in Leuven

NOVECENTO Luisteren naar de 20ste eeuw

DI 13 OKT 20.30U BEGIJNHOFKERK (SINT-JAN-DE-DOPER)

Intiem Muziektheater (Transparant)

ELS MONDELAERS mezzo

Ook als UUR KULTUUR op 14 oktober. www.kuleuven.be/cultuur

DI 27 OKT 20.30U LEUVEN > IERS COLLEGE

Uitdagende strijkkwartetten

HAGEN QUARTETT

DI 20 OKT 20.30U BEVEKOM LUCHTMACHTBASIS

Muziek voor vliegtuigpropellers,

4 vleugelpiano's en 13 slagwerkers

SLAGWERKGROEP DEN HAAG &

ALEXEI LUBIMOV, PETER AIDU,

MIKHAIL DUBOV, ALEXEI ZUEV piano

K.U.Leuven geeft 25 duotickets weg aan studenten

met een Cultuurkaart. Waag je kans en bel op

donderdag 15 oktober tussen 13u en 14u naar 016 320340.

Reservatie: In&Uit Leuven
Naamsestraat 1, 3000 Leuven
016/20 30 20 – ticket@leuven.be

Over de concerten:
www.festival.be/vlaamsbrabant T 016 20 05 40
Studententickets met 50% korting tussen 5 en 9 euro

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Klara

passe-partout

Tien procent korting op cursussen Acco

“Wees maar gerust dat het goedkoop is!”

Herman Peeters, de topman van Acco, is een jofele kerel. Aan het begin van dit academiejaar verwelkomt hij de studenten met een genereuze prijsdaling van liefst tien procent. Naast vrijgevig is Peeters ook erg spraakzaam. Zonder een blad voor de mond te nemen, werpt hij – samen met Marjan Mertens, de studentencoördinatrice – een licht op de huidige situatie in het cursus- en boekenlandschap.

JEROEN DEBLAERE & IDE SMETS |

Veto: *Acco verlaagt de prijs van haar cursussen aanzienlijk. Hoe is dat plots mogelijk?*

Herman Peeters: «Daarvoor moet ik even terug in de tijd gaan. Ik ben nu bijna zes jaar geleden bij Acco aangekomen. Ik ben toen naar LOKO (*de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie, red.*) afgezakt om mezelf voor te stellen. Zo ontdekte ik dat er een grote kloof was tussen Acco en de studenten. We waren sterk uit elkaar gegroeid en dat heeft me toen echt gechoqueerd. Het was best een woelige vergadering. Voor mij was dat tegelijkertijd verhelderend en frustrend.»

«Acco-cursussen werden daar als te duur bestempeld. Niet *elkes* te duur met vijf procent, maar met tientallen procenten. Zeker in vergelijking met de cursusdienst waren wij véél te duur. Tegelijkertijd was er ook nogal wat kritiek op de service van Acco. Dat was toen écht hard. De sfeer was zelfs bijna vijandig. Ik vond dat we daaraan moesten werken. Zowel aan de service als aan de prijs.»

«Ondertussen is er heel wat veranderd. Qua service, bijvoorbeeld, hebben we heel wat geïnves-

teerd om betere resultaten te halen. Toen we nog in de Tiensestraat zaten, heb ik aan het begin van het academiejaar de wachtrijen gechronometreerd. Studenten stonden toen gemiddeld een uur en vijftwintig minuten aan te schuiven. Nu is dat nog ongeveer vijftien minuten. Ik vind dat vrij spectaculair.»

«De prijzen hebben we op vier jaar tijd met 22 procent laten dalen. Bedrijfseconomisch is dat lastig. Wij voelen ook de impact van de crisis. Op de Raad van Bestuur is me gevraagd of ik die belofte van tien procent korting nog wou doorvoeren, nu de crisis ook op onze kop is gevallen. Ik mag doodvallen, maar dat trek ik niet in. Dat is ten eerste een belofte, en ten tweede: zo werkt het niet met studenten. In het artikel van *Veto* dat zo lovend was over de opening van de grafische productie in Herent, stond er als laatste zin: ‘eerst zien en dan geloven’. Dan denk ik *Shit*. Ik vind dat spijtig, want ik heb nog nooit een belofte gebroken.»

«Voor mijn part is het overigens niet de laatste keer dat we de prijs doen dalen. Volgend jaar zal het te vroeg zijn, maar in 2011 gaat er wat mij betreft nog eens tien procent af.»

Veto: *Waar situeert Acco zich op de*

prijzmarkt?

Peeters: «De cursusdiensten zijn goedkoper. In het algemeen zijn wij, en dat zeg ik heel duidelijk, een prijsmarktregulator. Waar Acco is, zijn de prijzen goedkoper dan waar Acco niet is. Dat is een feit. Acco is nu drie jaar in Gent, en de prijzen zijn er in vele faculteiten gedaald. Er zijn verschillende grote Nederlandse uitgeverij die geprobeerd hebben om bijvoorbeeld in Leuven van de grond te komen, maar toen ze de prijzen hier zagen, dachten ze: daar

Veto: *Vinden jullie dat de manier waarop studenten op dit moment mee besturen de ideale manier van werken is?*

Marjan Mertens: «Ik denk dat Acco opgericht is voor de studenten; door de studenten. Het is dus bijna een natuurlijke zaak dat zij mee besturen.»

Veto: *Een steeds opnieuw terugkerend fenomeen is dat de samenstelling van de Raad van Bestuur elk jaar verandert. Staat dat de continuïteit in de weg?*

maar dat is een realiteit waar je mee moet leven.»

Veto: *Kan je hen beschouwen als volwaardige medebestuurders?*

Mertens: «Ja, ik denk dat wel. Absoluut.»

Peeters: «Inderdaad, ik denk dat ook. Maar die continuïteit, dat is echt een probleem hoor. Eigenlijk zijn de studenten pas écht ingewerkt rond maart, maar dan zijn ze al bezig met hun afscheid. Het is echter inherent aan onze organisatie. Het kan en mag niet verande-

ANDREW SNOWBALL

beginnen we niet aan. En als Nederlanders zeggen dat het goedkoop is, wees dan maar gerust dat het goedkoop is.»

Mertens: «Dat is niet alleen in de RvB van Acco zo en eigen aan het werken met studenten. Er is inderdaad nauwelijks continuïteit,

ren. Zoals alles in het leven staat en valt dit met kwaliteit van mensen. Dat is niet alleen in het voetbal zo, dat is ook zo bij Acco.»

Geeft u onze officieren een wetenschappelijke basis?

Werken bij het Rijk betekent werken aan zaken die de hele maatschappij aangaan. Zoals vrede en veiligheid, in Nederland en daarbuiten. Daarvoor staat het ministerie van Defensie. Deze belangrijke taak vereist specifieke kennis en kunde. Daarom volgen alle toekomstige officieren een opleiding aan de Nederlandse Defensie Academie (NLDA). De NLDA biedt studenten een unieke combinatie van militair en wetenschappelijk onderwijs, persoonsvorming en verzorgt zowel initiële officiersopleidingen als loopbaanopleidingen op midden-, hoger- en topmanagementniveau. De Faculteit Militaire Wetenschappen (FMW) verzorgt de wetenschappelijke onderdelen van de opleidingen. Een unieke werkomgeving met ruime mogelijkheden voor (het initiëren van) onderzoek.

Het ministerie van Defensie zoekt universitair docenten (m/v)

De FMW bestaat uit negen kennissecties, waaronder Sensor-, Wapen- en Commandosystemen (SEWACO) en Militaire Platformsystemen (MPS). Voor de bacheloropleiding Militaire Systemen en Technologie zoekt de NLDA universitair (hoofd-)docenten die een bijdrage willen leveren aan het management en de (vakinhoudelijke en onderwijskundige) ontwikkeling van de sectie. Als universitair docent aan de NLDA bent u gestationeerd op het KIM in Den Helder. Daar volgen adelborsten hun officiersopleiding in een internaatstructuur. U geeft colleges en begeleidt afstudeerders en promovendi. Daarnaast verricht u onderzoek en publiceert u in internationale wetenschappelijke tijdschriften. Momenteel zijn er de volgende vacatures:

Universitair docent Onderwaterakoestiek en sonarsystemen (m/v)

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090503

Universitair docent Wapensystemen (m/v)

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090504

Universitair docent Operations research (m/v)

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090505

Universitair docent Maritieme techniek (m/v)

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090506

Universitair docent Informatiesystemen (m/v)

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090507

Universitair docent Onderhoudstechnologie (m/v)

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090509

Universitair hoofddocent Geodesie

Informatie en/of sollicitatie: www.werkenbijhetrijk.nl/DEF090447

Werken bij het Rijk. Als je verder denkt

www.werkenbijhetrijk.nl

Rijksoverheid

Zelfmoordpreventie aan de K.U..Leuven

Studenten plegen geen suicide door examens

Papers, thesissen, presentaties. Hoewel iedereen erop vloekt, gaan sommigen eraan ten onder. De sociale netten van de K.U.Leuven staan klaar om deze studenten op te vangen. Het aanbod is er en je moet dus enkel je weg vinden.

IDE SMETS |

Elke dag staat in België de trein gemiddeld twee uur stil ten gevolge van een zelfmoordpoging. Ondanks we sinds 2000 gelukkig terug een dalende trend in de cijfers observeren, is het niet te ontkennen dat de laatste decennia het aantal zelfdodingen zowel hier als in de rest van Europa over het algemeen en onder jongeren gestaag gestegen is. Aan de K.U.Leuven betekent dit dat gemiddeld twee tot vier studenten waarvan het geweten is jaarlijks ten gevolge van zelfmoord overlijden.

Het aantal suicides onder Leuvense studenten blijkt uit onderzoek in verhouding niet hoger te zijn dan de algemene cijfers in deze leeftijdscategorie. "Er is voorlopig geen reden om te denken dat er meer zelfmoorden zijn onder studenten, maar ook niet minder," aldus Hugo Lietaer, psychotherapeut aan het Psychotherapeutisch centrum (PTC). Bij de studenten die statistisch het meeste risico lopen is vooraf al een psychiatrische risicofactor zoals ernstige depressie of schizofrenie aanwezig. Deze studenten hebben daarenboven hun context niet mee. Ze hebben het moeilijk met weg zijn van huis en moeten heel wat presteren. Het is voor elke student zo dat examens een stresserende gebeurtenis zijn, maar in principe moet je daar mee kunnen omgaan. Al is die context relatief. Voor velen blijkt net het tegenovergestelde heel bedreigend: het beëindigen van de studie. Ze kunnen niet met de leegte overweg en lopen verloren.

Een andere groep die uit de zelfdodingstatistiek naar voor komt, zijn holebi's. Tijdens hun jongvolwassenheid worden ze geconfronteerd met een eigen

identiteit. In de maatschappij is dit thema minder en minder taboe, maar vooral binnen het gezin kunnen er zich hier nog problemen rond stellen. De allerbelangrijkste risicogroep zijn ten laatste mensen die al ooit zelfmoordpogingen hebben ondernomen. Suïcidaal gedrag is een gedrag dat je aanleert. Hoe vaker je het doet, hoe gemakkelijker je dergelijk gedrag bovenhaalt om met problemen om te gaan.

ALARMSIGNALLEN

Het zo laagdrempelig mogelijk maken van de hulpverlening is een belangrijk aspect van zelfmoordpreventie. Toen een tiental jaar geleden plots een stijging van het aantal zelfmoorden werd genoteerd aan de K.U.Leuven, bleek dat er bijna geen enkel van de slachtoffers had aangeklopt bij de hulpverleningsdiensten. Een van de speerpunten van het preventieproject dat toen werd opgestart, is een opleiding voor nulde- en eerstelijnsmedewerkers. Er wordt de personen die het dichtst bij de student staan, zoals ombudsen, medewerkers van de medische dienst, studieadvies, ... geleerd om bepaalde signalen in gesprekken op te vangen. Bij hen zullen studenten zich alvast het spontaan gedragen en ze bevinden zich dus in de meest geschikte positie om alarm te slaan indien nodig en door te verwijzen naar de hulpdiensten.

Holebi's kunnen zoals alle andere studenten bij de studentendiensten van de K.U.Leuven terecht, maar een specifieke samenwerking tussen het MPTC en holebiverenigingen is er voorlopig nog niet. Dat is wel het geval met de spoedgevallendienst van gasthuisberg om kort op de bal te kunnen spelen bij zelfmoordpogingen en

andere crisissituaties.

Alexandre Reynders, wetenschappelijk medewerker van LUCAS, het centrum voor zorgonderzoek en consultancy bevestigt dat dit een goede strategie is. "Er werd op dit moment voor twee preventiemethodes aangetoond dat ze efficiënt zijn. In eerste instantie is dat de bevordering van deskundigheid van huisartsen en zorgmedewerkers wat personen betreft die suïcidaal en depressief zijn. Ten tweede is dat het beperken van de toegankelijkheid van middelen die tot suicide kunnen leiden. Dit is aangetoond voor hotspots zoals bruggen die minder toegankelijk werden gemaakt. Ook de NMBS is volop bezig met de toegang tot zijn spoorwegennet te bemoeilijken."

De toegankelijkheid van het MPTC wordt verder verhoogd door studenten via mail en andere kanalen op de hoogte te brengen van het aanbod vooral omtrent cursussen die ingericht worden in het kader van faalangst, sociale angst en stress, maar ook omtrent individuele therapie, psychiatrische begeleiding en de examenservice van het medisch centrum. Het merendeel van de eerstejaars wordt daarnaast uitgenodigd deel te nemen aan het medisch onderzoek. Deze mogelijkheid bestaat al sinds 1969, maar in tegenstelling tot vroeger krijgen studenten nu een psychomedische vragenlijst voorgelegd, en volgt er daarna een persoonlijk gesprek.

GOODWILL

Sinds rector Vervenne draagt de K.U.Leuven het inclusief onderwijs hoog in het vaandel. Vanuit het besef dat mensen met suïcideneigingen steeds gekend zijn met een ernstige psychopathologie werd er een steunpunt psychosociale omkadering opgericht. Dit steunpunt werd ondertussen opgenomen in de cel studeren met een functiebeperking. Via deze weg probeert men studenten met een psychiatrische

problematiek gelijke kansen te geven wat studeren en examens betreft. Tussen theorie en praktijk blijft er nog wel een weg af te leggen.

ZELFMOORDLIJN

Een landelijk initiatief dat de drempel om hulp te zoeken voor mensen die met zelfmoordgedachten rond-

CHRISTINE LAUREYS

Het is op dit moment niet zo moeilijk om voor het overlijden van een naaste tijdens de examenperiode uitstel van examens te krijgen, maar bij psychiatrische stoornissen ligt dat toch anders. Deze studenten kunnen inderdaad beroep doen op een speciale zorgcoördinator, maar daarvoor is in eerste instantie een medische attest nodig. Vervolgens worden de praktische moeilijkheden die het gevolg zijn van de ziekte in kaart gebracht en wordt er nagedacht hoe men daaraan te pas kan komen. Bij psychiatrische stoornissen neemt dit tijd in beslag, zeker aangezien zij doorgaans onzichtbaarder zijn, grilliger verlopen en minder meetbaar zijn dan fysieke aandoeningen. Voorlopig is dit de meest efficiënte manier om ervoor te zorgen dat niet iedereen zich depressief kan melden, maar het geduld van degenen die het echt nodig hebben wordt wel op de proef gesteld.

"Voor wijzigingen in een examenplanning, heb je voorlopig toch nog enige goodwill van de proffen nodig. Zij moeten daarvoor hun drukke agenda serieus overhoop gooien. Verder zit niet iedereen aan de universiteit hierover op dezelfde golflengte. Er rust toch nog steeds een stigma op mensen met een psychiatrische stoornis. Sommigen twifelen eraan deze studenten wel in een universitaire gemeenschap passen," luidt het aan het MPTC. Al is deze vraagstelling eigenlijk al beantwoord doordat recent beslist is dat de antidiscriminatiewet nu ook verplicht in het onderwijs moet worden toegepast. Hierdoor zal men aan elke onderwijsinstelling redelijke aanpassingen voor studenten met een psychiatrische stoornis in de toekomst moeten toestaan zoals voor studenten met een andere functiebeperking.

lopen wil verkleinen, is de zelfmoordlijn. In 2008 werden er door vrijwilligers meer dan 10 000 oproepen beantwoord en in april 2009 opende er een tweede vestiging van de zelfmoordlijn in Leuven. Aan het begin van het academiejaar worden er dan ook acties gepland om studenten warm te maken voor een engagement bij de zelfmoordlijn. Marleen Gheldof, diensthoofd van het MPTC vertelt hierover: "Ik vind dat op zich een heel goed idee. Vooral omdat de studenten vooraf gescreend worden en een goede opleiding krijgen alvorens ze aan de telefoon plaats nemen. Ik ben er zeker van dat studenten die zich al georiënteerd hebben in richtingen zoals geneeskunde en psychologie veel kunnen leren uit een dergelijk engagement."

Laura, een studente die ondertussen al tweeënhalfjaar actief is bij de zelfmoordlijn vertelt hierover: "Als vrijwilliger probeer ik vooral naar de persoon die belt te luisteren. Hoe diep die ook in de put zit of hoe groot de wens om te sterven ook is; de behoefte naar menselijk contact blijft meestal bestaan. Alleen al de aanwezigheid van een betrokken en niet-veroordelende persoon kan op zo'n moment soms al voldoende zijn om een crisis te helpen overbruggen. De misvatting bestaat dat enkel 'zwakke' mensen hulp zoeken. Integendeel. Door de Zelfmoordlijn ben ik meer gaan beseffen dat er niets zo kwetsbaar is als de mens."

Medisch en Psychotherapeutisch Centrum (MPTC), Van Dalecollege, Naamsestraat 80, 3000 Leuven
www.kuleuven.be/gezondheid
 PTC: tel. 016/32.43.43 ☎ e-mail ptc@dsv.kuleuven.be
 MC: tel. 016/32.44.20 ☎ e-mail mcs@dsv.kuleuven.be
 Zelfmoordlijn: tel. 02/649.95.55

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Cultuurkaart K.U.Leuven

Cultuur opsnuiven aan voordelige prijzen!

Het hele academiejaar stevige kortingen bij: Kunstencentrum STUK • Cinema ZED • Het Depot • 30CC • de Universitaire Ensembles • CampusToneel en InterFacultair Theaterfestival • de toptentoonstelling 'Rogier van der Weyden 1400|1464' in het nieuwe museum M (tot 6/12/09)

Maandelijks e-nieuwsbrief boordevol info en extra acties

Voor 10 euro te verkrijgen bij de inschrijvingen in de Universiteitshal tot 25 september 2009. Daarna tot 1 april 2010 bij Studentadministratie.

www.kuleuven.be/cultuur/cultuurkaart

(advertentie)

Veto vergelijkt (1): cocktailbars

Piratenschepen, slavenvelden en Leuven

Om de drie weken tracht Veto, middels een vergelijking van waren, een gids te zijn in de commerciële vrijhaven die Leuven heet. In deze eerste aflevering zijn vijf cocktailbars bezocht, waar vervolgens de — hopelijk — versgemaakte mojito werd getest.

REMY AMKREUTZ |

Na enkele jaren geleden de westerse wereld veroverd te hebben als zomerhit, is de mojito tegenwoordig doorheen het hele jaar een van de meest gevraagde cocktails. De herkomst ervan is echter in nevelen gehuld. Sommige historici laten het drankje ontstaan op 16e eeuwse piratenschepen, anderen in 19e eeuwse slavenvelden. Wat wel vaststaat, is dat de oudste recepten uit het Cuba van begin 20ste eeuw stammen. Traditioneel gezien bestaat de mojito uit witte rum, vers geperst limoensap, gecrushte ijsblokjes, muntblaadjes, spuitwater, rietsuiker en suikersiroop. Dat de mojito de favoriete cocktail van

schrijver Ernest Hemingway was, rechtvaardigt de nuttiging ervan des te meer.

Het is nog betrekkelijk vroeg als wij de *L'Entreprise* (Naamsestraat) binnenstappen, waar de gedimde lichten en jazzy muziek meteen de toon zetten. Het sfeervolle interieur valt daarbij vooral op door de met luipaardmotief beklede krukjes. De bar bestaat inmiddels acht jaar en is tijdens de week geopend tot 2 en in het weekend tot 4 uur. Op de — wellicht iets te groot uitgevallen — kaart treffen wij zeventien non-alcoholische en vijftig alcoholische cocktails aan. Mocht u in een avontuurlijke bui zijn, zijn er ook dertien cocktails “met meer alcohol” te verkrijgen. De mojito

(6,50 euro), ook verkrijgbaar als mojito strawberry, ziet er heel goed uit en is rijkelijk gearneerd met meloen, ananas en limoen. De frisse smaak balanceert zorgvuldig tussen zoet en straf.

MOERAS

Cocktail- en tapasbar *Mattiz*, eveneens gelegen in de Naamsestraat, bestaat pas twee jaar, maar biedt een keuze uit maar liefst 400 verschillende cocktails en achttien non-alcoholische. Tijdens de week is de bar open tot 1 uur, op vrijdag en zaterdag tot 3. De kaart functioneert hierbij als een wegwijs, waarop sterretjes de overheersende smaak aangeven: sterk, zuur, zoet, bitter, fris of fruitig. Het publiek is iets ouder, met een gemiddelde leeftijd tussen 25 en 35 jaar. Er zijn maar liefst tien mojito-varianten, waarbij wij de klassieke ‘mojito *Mattiz*’ (zes euro) proberen. Deze smaakt iets zoeter en straffer, maar wordt geapprecieerd. De bar is niet zo groot maar wel zeer smaakvol ingericht. Kunstig geplaatste spiegels, leren fauteuils en een zorgvuldig gekozen soundtrack creëren een aangename sfeer.

Vervolgens brengen we een bezoek aan *College Bar* (open tot 1 uur), te vinden in de Muntstraat — what's in a name? Niet alleen het felle licht, maar ook het grote contrast met de voorgaande zaken, zorgt voor enige desoriëntatie. Na plaats te hebben genomen, stellen wij vast dat er 64 alcoholische cocktails en acht non-alcoholische te verkrijgen zijn. Naamkundig gezien bevinden wij ons in dubio of het drankje voor ons wel mojito ge-

noemd mag worden. “Het ziet eruit alsof er in gespouwd is,” zegt een verschrikt kijkend lid van het testpanel. De munt is fijngehakt alsof het peterselie betreft; de ijsblokjes zijn vierkant en verre van gecrusht. De uitgedroogde limoen biedt — net als de cocktail in zijn geheel — een trieste aanblik. Waar een mojito normaliter fris oogt, doet dit ons denken aan een moeras. Helaas is de smaak niet beter en fungeert de paprika chips, die er gratis bij voorzien wordt, als het enige pluspuntje.

EXOTISCH

Naarstig zoekend naar beter, bevinden wij ons even later in *Villa Ernesto* (Mechelsestraat). De zinsede “gedimd licht” krijgt hier een geheel nieuwe positieve dimensie en zorgt, samen met de Latijns-Amerikaanse sfeer en muziek, voor wellicht de meest exotische locatie van Leuven. Het gevoel dat je op-

centrum gelegen is. *Villa Ernesto* is in onze ogen de wandeling echter meer dan waard.

Als laatste in de rij komen wij aan bij *Ron Blacks* (Ladeuzeplein). Deze bar is geopend tot uiterlijk 3 uur en trekt vooral studenten aan. De muziek is zeer gevarieerd: van R&B tot REM. Op de kaart staan twintig alcoholische en twee niet-alcoholische cocktails. De inrichting oogt *industrial*: grote ruimtes, open plekken en rood licht. De mojito (zes euro) is zeer sterk (wat betreft alcohol) en is gemaakt met Bacardi Reserva (bruine rum), wat het troebeler uitzicht verklaart.

Het is ondertussen nacht geworden als wij besluiten dat de — in onze ogen — beste mojito die van *L'Entreprise* is. *Mattiz* en *Villa Ernesto* beschouwen wij als gedeeld tweede. *Ron Blacks* valt een redelijke middenmotor te noemen, daar waar *College Bar* beter geme-

“Het ziet eruit alsof er in gespouwd is”

eens in het buitenland terecht bent gekomen, wordt versterkt door de vele buitenlandse studenten. De bar bestaat ondertussen acht jaar en kent geen vast sluitingsuur. De achttien alcoholische cocktails zijn, nauw aansluitend bij het Latino geheel, vooral bereid op basis van rum en tequila. De mojito (zes euro) smaakt heel fris en ietwat zoet, waarbij het ijs, zoals het hoort, volledig is gemalen. Als enige nadeel valt wellicht te stellen dat dit etablissement enigszins buiten het

den wordt. Qua sfeer en algehele omkadering, staat *Mattiz* bovenaan. Daar vlak achter bevinden zich *Villa Ernesto* en *L'Entreprise*. *Ron Blacks* vindt ook hier een plaats in de middenmoot, terwijl *College Bar* de vergelijking niet doorstaat.

Veto's Smaakpanel:

Remy Amkreutz, Maud Oeyen & Mandy Trappeniers

CHRISTINE LAUREYS

Tafelrond (1): Sophie Rooms (Alfa)

“Fouten maken is inherent aan preses zijn”

In Tafelrond komt wekelijks een preses aan het woord. Hij of zij vertelt over drijfveren, ambities en toekomstwensen. Sophie Rooms bijt de spits af en verhaalt vrijuit over haar aanstaand jaar als preses van Alfa.

REMY AMKREUTZ |

«De grondslag van mijn wens om preses te worden, is drie jaar geleden gelegd toen ik hier ben komen studeren. Al in de eerste week deed ik mee aan activiteiten en op die manier leerde ik veel leuke mensen kennen. Ik had toen al het gevoel dat ik dat later opnieuw wilde doen, om zo ook de nieuwe generatie staande te houden. Anderzijds merk ik dat het engagement bij de studenten minder wordt. Activiteiten trekken steeds minder volk. Voor mij is het belangrijk om de sfeer van toen terug te krijgen, omdat ik daar veel steun aan heb gehad in mijn eerste jaar.»

WISSELWERKING

«Het vriendschappelijk aspect is het allerbelangrijkst in het kringleven. Er moet commentaar gegeven kunnen worden, zonder dat het kwetsend wordt. We moeten goed kunnen samenwerken en een stapje hoger halen. Op die manier kunnen we wellicht ook activiteiten organiseren die nu niet mogelijk zijn. Op financieel gebied — waar overigens geen echte problemen zijn — zou het leuk zijn als we wat extra's mee zouden kunnen geven aan de volgende jaren. Voor mij persoonlijk is het jaar geslaagd als we er

zonder grote problemen door gegaan met Alfa; als een feestweek bijvoorbeeld goed draait en we daar zelfs winst op maken.»

WEGWIJS

«Een kring moet er in de eerste plaats zijn om studenten te informeren. Niet enkel op onderwijskundig vlak, maar ook met betrekking tot andere zaken. Gewoon een beetje wegwijs maken in het studentenleven. Dat kan bijvoorbeeld door activiteiten te organiseren in de eerste week en in het eerstebachweekend. Alfa is daarbij uniek door het feit dat we zo klein zijn. In totaal zijn we met nog geen honderd studenten en we hebben, in verhouding, een redelijk groot presidium (een op de vijf studenten gemiddeld, red.) Dat blijft alsmaar grotere vormen aannemen. Je kunt op die manier meer mensen bereiken en enthousiasmeren voor activiteiten, al moet je opletten voor het “ons kent ons”-gevoel. Wat betreft onze positie binnen de groep Letteren zie ik geen problemen. We zitten immers allemaal samen in de fakbar en ik denk dat hoe meer wisselwerking en contact er tussen de kringen onderling is, hoe beter. Door het samen organiseren van activiteiten leren mensen niet alleen de archeologen kennen, maar

ook andere studenten.»

«De preses is degene die het overzicht behoudt, degene die de gaatjes waar nodig opvult. Ik hoop dat ik komend jaar toch leiding kan geven zonder duidelijk te maken dat mijn wil wet is. Ik vind het belangrijk dat er inspraak is en dat het samen gebeurt. Ik begrijp wel dat het moeilijk is om opmerkingen te maken, omdat de lijn tussen vriendschap en presesschap vaag kan zijn. Er zijn presessen die bepaalde aspecten minder goed

aanpakken, waarbij je achteraf ziet dat zaken anders hadden gemoeten. Iedereen maakt fouten, en dat is ook wat ‘preses zijn’ betekent: fouten maken en dat ook toegeven, zonder ervan weg te lopen. Ik zal moeten leren dat ik mensen erop uit kan sturen en dat ik ze kan vertrouwen, zonder zelf in de stress te schieten. Een beetje weten wie je op welk vlak voor een boodschap kan sturen.»

«Echt grote veranderingen willen we niet doorvoeren. De meeste

dingen waar we aan denken, zijn kleine aspecten. Letten op stomme dingen, zoals de brievenbus leeghalen. We willen wel iets aan de sfeer doen. Terug als vriendenkring en presidium werken, maar dat — als het noodzakelijk is — ook opzij kunnen zetten. Een mix vinden tussen een kring professioneel aanpakken, maar tegelijkertijd ook het gevoel houden dat je op de mensen kunt rekenen en dat ze er staan in geval van nood. Niet alleen voor Alfa, maar ook daarbuiten.»

MANUŠAN NESARI

Morgenstond (1): Michaël Bultheel

Pistolets eten met Usain Bolt

'Mens sana in corpore sano' — een gezonde geest in een gezond lichaam. Sinds mensenheugenis wordt dit levensmotto door velen hoog in het vaandel gedragen. Michaël Bultheel voegde echter de daad bij het woord. Als masterstudent geneeskunde én topatleet hordelopen weet hij als geen ander deze evenwichts-oefening te maken.

KAROLIEN DE TURCK |

Veto: Hoe is het allemaal begonnen?

Michaël Bultheel: «Ik was tien jaar en volgde drumles. Ik deed toen ook voetbal, maar op een gegeven moment viel de voetbaltraining samen met de muziekles. Ik wilde die muziek echt niet opgeven en ben dan maar op zoek gegaan naar een andere sport. Atletiek vond ik onmiddellijk leuk omdat ik er goed in was. Toen ik voor het eerst horde liep, zette ik meteen een bijzonder sterke tijd neer. Ik denk dat je snel ziet wanneer je voor iets talent hebt. Uiteindelijk heb ik mij toegelegd op de 400 meter horde.»

Veto: Na je middelbare school kreeg je een contract aangeboden van Bloso. Waarom ben je daar toen niet op ingegaan?

Bultheel: «Ik zou dan maar halftijds kunnen studeren en dat wilde ik niet. Ik heb mij de eerste jaren vooral op het studentenleven geconcentreerd. Misschien ben ik iets te veel uit geweest. (lacht) In het derde jaar kwam ik echter tot het besef dat ik meer met atletiek bezig wilde zijn. Ik wilde eens zien wat er mogelijk was. Vroeger vond ik altijd dat studies voor gingen, het is eigenlijk pas sinds dit jaar dat atletiek voorrang krijgt. Zelfs tijdens de blok en examens wilde ik geen enkele training missen. De goede zomer die ik nu gehad heb, heeft mij gemotiveerd om te beslissen het komende studiejaar wel in twee te splitsen. Het geld dat ik met dit Bloso-contract verdient geeft na-

tuurlijk ook een duwtje in de rug.»

Veto: Hoe slaag je erin topsport en studie te verzoenen?

Bultheel: «Ik heb het statuut van topsport-student. Daarmee kan ik examens en practica verplaatsen. Ik heb gemerkt dat ze aan de K.U.Leuven heel begripvol zijn. Je moet het gewoon durven vragen. Eerlijk gezegd studeer ik niet veel. Meestal begin ik pas tijdens de blok mijn cursussen open te slaan. De trainingen vallen immers in de namiddag en dan ga ik dus niet naar de les. Soms is het wel hectisch. Nu had ik een herexamen in augustus, maar ik wist pas erg laat dat ik geselecteerd was voor het WK in Berlijn. Het is uiteindelijk toch allemaal nog goed gekomen.»

Veto: Nu je het zegt, dat WK in Berlijn: vertel eens.

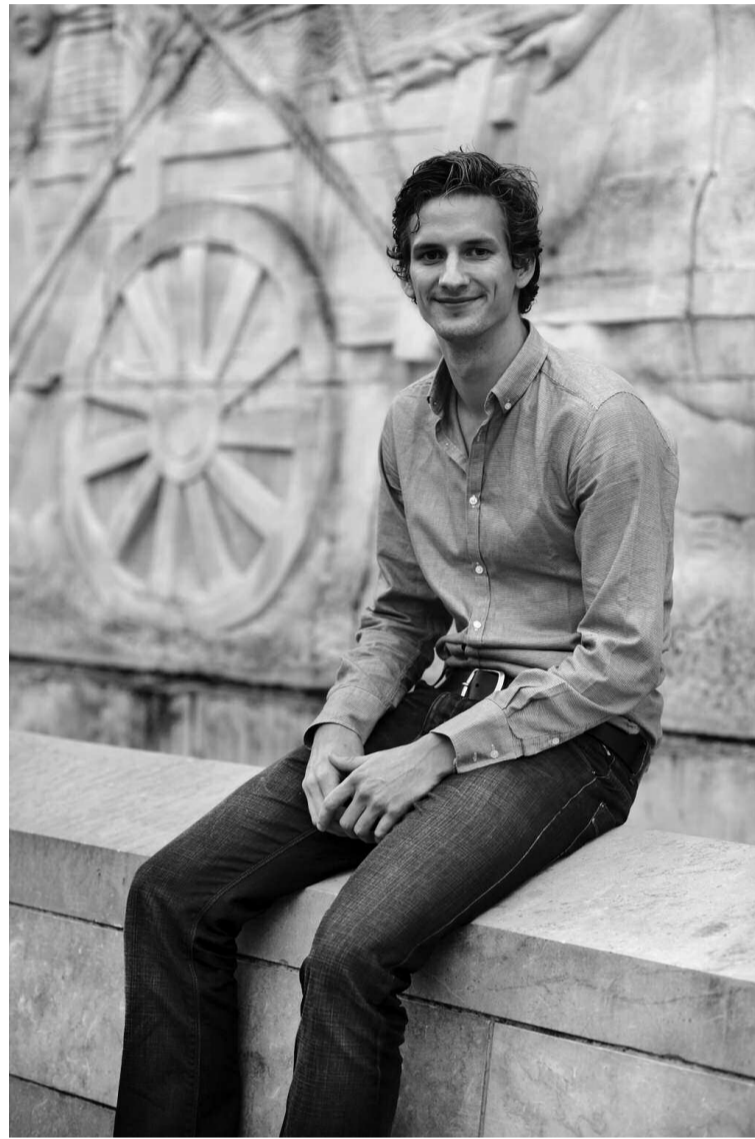
Bultheel: «Dat was een fantastische ervaring. Trainen tussen de big boys doe je niet elke dag. Ik zat op hotel samen met de andere atleten. Dan zit je 's morgens samen met Usain Bolt (de snelste man op aarde) pistolets te eten. Echt, hij zat eens naast mij aan tafel. De wedstrijd zelf is natuurlijk wel enorm stresserend. Twee uur op voorhand word je met de bus naar een grote piste naast het stadion gebracht. Drie kwartier voor de wedstrijd zit je met je zeven tegenstanders in de kleedkamerruimte, maar je bent dan veel te zenuwachtig om echt een gesprek te voeren. Als je uiteindelijk de piste opgaat, beland je precies in een andere wereld. Het lijkt een beetje op een droom. Gewoon al het besef dat er

tienduizenden toeschouwers naar jou zitten te kijken is onbeschrijfelijk. En dan krijg je vijftig seconden om het waar te maken.»

Veto: Wekken zo'n kampioenschap niet het verlangen om je helemaal in de sport te smijten?

Bultheel: «Enkel en alleen topsport zou ik te weinig vinden. Veel profatleten leiden een nogal leeg bestaan,

vind ik. Ze leven van training tot training en verdienen veel geld door relatief weinig te doen. Als je voor iets studeert, dan ga je ook ergens voor en het is bovendien nog interessant en verruimend. En ik heb toch van het studentenleven kunnen genieten. Als het op een andere manier lukt, waarom dan maar op één paard wedden?»

MANUSHAN NESHARI

ORIENTATION DAYS

Naar semesteriële gewoonte streken ook deze week internationale studenten te Leuven neer. Naar even goede gewoonte voorziet de K.U.Leuven daarom in rondleidingen, feestjes en praktische uitleg tijdens de Orientation Days. Een verkeersagent lichtte de voor een enkeling erg exotisch ogende verkeersborden toe. Sommige studenten gingen er daarbij verkeerdelijk van uit dat een verkeersagent die zijn armen spreidt, duidelijk maakt dat hij nood heeft aan affectie. De agent gaf de internationale studenten nog mee dat hij hen in geen geval zou volgen, aangezien dat hen wel eens duur te staan zou kunnen komen. Het imposante aantal studenten dat na deze waarschuwingen nog op straat durfde komen, was diezelfde avond te vinden op de International Party ten voordele van Unicef.

Wie zin gekregen heeft in een internationaal avontuur maar de heimat niet verlaten wil, kan buddy worden van een internationale gast. Zie ook www.kuleuven.be/orientationdays/programme/buddy.html

STUDENTENWELKOM

Net als vorig jaar organiseert de K.U.Leuven in samenwerking met Stad Leuven, KHLeuven, Groep T en het Lemmensinstituut een studentenwelkom. De typische bescheidenheid overboord gooiend, is deze dag ook wel "de eerste belangrijke dag van het academisch jaar" gedoopt. Van 16u tot 19u kunt u zich begeven naar de Grote Markt, alwaar de beginnende student van nuttige informatie wordt voorzien en de muzikale omlijsting voor verrassingen zorgt. Mocht u kantoor- of studeermateriaal tekort komen, dan zal promomateriaal uw behoeftes kunnen vervullen. Daarna is het tijd om met gezwinde tred af te zakken naar de Oude Markt, alwaar Versa, Johnny Berlin en Waxdolls optredens zullen verzorgen. Otto Jan Ham praat het geheel aan elkaar. Het wordt overigens aangeraden om te voet te komen, hoewel er ook fietsenparkings voorzien zijn. Zie www.kuleuven.be/studentenwelkom.

ZELF OPRUIJEN LOONT

Niet alleen de headliner van de studentenwelkom is afkomstig uit Gent, ook andere goede tijdingen komen uit het westen. De Intergemeentelijke Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en omstreken, kortweg Ivago, wil verenigen die een activiteit organiseren op het openbaar domein een kans geven om het zelf op te ruimen. Normaliter moesten studentenverenigingen de kosten voor de opruiming betalen, vanaf dit jaar geldt echter een vrijstelling van 2.500 euro als zij zelf de rommel opkuisen. Deze regeling zal voor het eerst toegepast worden tijdens de Student Kick-Off. Een afvalteam moet alles in goede banen leiden en zal bezoekers erop aanspreken hun afval op de juiste plek te dumpen. Ivago houdt daarentegen een slag om de arm: als niet aan de voorwaarden voldaan wordt, moeten de studentenverenigingen alsnog de beurs trekken.

(ED & RA)

Ram Sabam

Auteursrecht, maffiapraktijken & Kafka

"The music business is a cruel and shallow money trench, a long plastic hallway where thieves and pimps run free, and good men die like dogs. There's also a negative side," aldus de legendarische gonzojournalist Hunter S. Thompson. Die negatieve kant is deze zomer opengebarsten als een rijpe etterbuil in de schier eindeloze rij schandalen en controverses rond Sabam.

GEERT JANSSEN |

Afgelopen zaterdag organiseerde Animo, de jongerenvereniging van de sp.a, optredens in Leuven onder de noemer Ram Sabam. Onze kritische geest vermoedde onmiddellijk een truc om zeltjes te winnen voor de linkse kerk. In het voordeel van Animo spreekt echter dat hun Ram Sabam-actie al liep voor Sabams doos van Pandora deze zomer open ging. Maar wat is dat eigenlijk Sabam?

FUIF

Sabam, voluit Société d'Auteurs Belge — Belgische Auteurs Maatschappij, is een beheersvennootschap, een privéorganisatie die de auteursrechten beheert van artiesten die dat wensen. Het gaat hier

zowel om muziek, film en afbeeldingen als om andere kunstvormen. Doordat Sabam de enige dergelijke organisatie is in België beschikken ze over een *de facto* monopolie. 'Maffiapraktijken' is als omschrijving van de bezigheden van Sabam zeker geen verzochte term. Vraag maar aan iedereen die ooit een fuif of een optreden heeft willen organiseren.

Daarenboven doet Sabam vaag over haar taak, haar bevoegdheden en haar werking. Sabam wekt graag de indruk een overheidsorganisatie te zijn, maar dat is ze niet. Het is daarom geenszins verplicht te betalen aan Sabam voor de organisatie van een evenement. Bijkomstig probleem is dat Sabam nogal Kafkaësk te werk gaat. Een zelfde aanvraagdossier

kan door afdeling X verworpen worden, maar door afdeling Y goedgekeurd worden. Of zelfs binnen afdeling X verworpen worden door contactpersoon A, maar goedgekeurd worden door contactpersoon B. Een mens zou van minder een punthoofd krijgen.

CULTUURPOT

Ram Sabam is zonder enige twijfel een mooi evenement dat op een positieve manier aandacht probeert te werven voor de goede zaak. De oplossingen die Animo biedt op de problemen rond Sabam zijn evenwel niet altijd goed doordacht. Hun alternatief voor Sabam is een cultuurpot van waaruit de inkomsten herverdeeld worden. Niet alleen is dit praktisch onmogelijk, ook gaat het voorbij aan het feit dat in België cultuur een gemeenschapsbevoegdheid is.

Een ander voorstel van Animo is het begrip "familiale kring" uit te breiden waardoor meer kleinschalige evenementen worden vrijgesteld van auteursrechten. Familiale kring is in juridisch opzicht echter

een Belgische constructie om een Europese richtlijn te omzeilen. Deze uitbreiden wordt met andere woorden moeilijk, indien niet onmogelijk.

Een realistische oplossing waar Animo over zwijgt, is niet het opheffen van Sabam maar het concurreren ervan. Wanneer andere vennootschappen namens artiesten auteursrechten gaan beheeren, verliest Sabam zijn monopolie en gaat het vrijemarktprincipe spelen. In landen als Groot-Brittannië waar zo'n situatie bestaat, houden de verschillende Sabams zich niet bezig met het koeioneren van organisatoren maar met zaken die er werkelijk toe doen, zoals het verkopen van muziek op CD of via iTunes.

Er is kortom nog werk aan de winkel vooraleer Sabam volledig geramd is.

www.animo-jonglinks.be
www.ramsabam.be
http://www.sabam.be/nl/page_id1.htm

Op verkenning met Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet

Kinderlijke verwondering en wijze oordelen

Wat is het fijn Pascal Smet te zijn. In het hart van Brussel vertoefde de kersverse minister van onder andere Onderwijs in het kabinet van zijn voorganger, Frank Vandenbroucke. Vlot en elegant betoogde de minister hoe hij grote onderscheiding in de rechten haalde. Haalt Smet de komende vijf jaar ook een onderscheiding of buist hij grandioos? Wij vroegen alvast wat zijn aandachtspunten voor de komende legislatuur zullen zijn.

JEROEN DEBLAERE & MAUD OEYEN |

«Uit respect voor alle partners heb ik mij voorgenomen nog niet te antwoorden op inhoudelijke vragen over mijn toekomstig beleid. Ik wil alle actoren gezien hebben alvorens standpunten in te nemen. Dat vergt discipline van mijn kant, want ik heb natuurlijk wel wat meningen.» Met die woorden verzekert de minister zichzelf meteen van een gedroomd wapenschild tegen ons spervuur van vragen. Onvervaard als we zijn, leggen we de minister toch het vuur aan de schenen.

Veto: *U hebt het in de media tot nu toe vooral gehad over het lager en het secundair onderwijs. Wat beschouwt u als uw speerpunten met betrekking tot het hoger onderwijs?*

Pascal Smet: «Er is momenteel nood aan een tweede democratiseringsgolf. Heel wat mensen in onze samenleving — bijvoorbeeld allochtonen — kunnen om allerlei redenen niet doorstromen naar het hoger onderwijs. Dat is een probleem voor die individuele mensen, maar ook voor de samenleving als geheel.»

«De rationalisatie, optimalisatie en integratie — want inkanteling is een taboewoord geworden — van het hoger onderwijs vormen voor mij een tweede grote uitdaging. Hoe zullen we de hogescholen en de universiteiten integreren? Hoe zal de rationalisatie verder gaan? Dat wordt momenteel onderzocht en er is ook geld voor uitgetrokken.»

«De internationalisering is de derde grote uitdaging. In 2020 moet twintig procent van de studenten in het buitenland studeren. Het is absoluut noodzakelijk dat we jongeren van onder de kerktoren weerkrijgen. We moeten ook relaxed kunnen omgaan met het Engels in het hoger onderwijs. Bestaat er bijvoorbeeld ook geen mogelijkheid om op universitair niveau — waarom niet in Brussel? — iedereen te

naar alle evoluties die zich daar afspelen en de nodige afstand nemen. Ik kan zelfs — om een beetje te overdrijven — met kinderlijke verwondering naar bepaalde 'evidenties' zitten kijken die eigenlijk helemaal geen evidenties zijn. Anders loop je het risico om een vakidioot te worden. Ik wil met kinderlijke verwondering blijven kijken, maar tegelijkertijd natuurlijk met wijsheid oordelen.»

Veto: *Zijn er dan dingen die u anders zou willen doen dan uw voorganger?*

Smet: «Ik heb absoluut niet de behoefte om anders te willen doen dan Frank Vandenbroucke. Waarom zou ik? Hij komt uit dezelfde partij en het gelijkekansenverhaal is zeker niet door Frank uitgevonden; dat werd door Patrick Janssens op de politieke agenda gezet. Ik ben natuurlijk een andere minister, ik heb een andere stijl, ik ben anders. Mochten we allemaal hetzelfde zijn als Frank Vandenbroucke, het zou maar een boring world zijn, he. Gelukkig is iedereen anders en heeft iedereen zijn eigen stijl.»

VISIE

«In het onderwijs kan je geen revoluties doorvoeren. Zeker in het hoger onderwijs heb je allemaal geleerde mensen die ook allemaal een heel geleerde mening hebben. Het is belangrijk om die serieus te nemen. Ik bedoel niet dat politici geen eigen mening mogen hebben — en ik zal die soms ook wel zeggen — maar dat is niet het heilige woord. Mijn taak is toch vooral om een visie te hebben, die uit te dragen, een draagvlak te zoeken en ervoor te zorgen dat we de nodige veranderingen kunnen doorvoeren.»

Veto: *Hoe ziet u uw relatie met de studentenvertegenwoordigers?*

Smet: «Ik vind het heel belangrijk om te luisteren. Dat geldt niet alleen voor studenten; ik wil zelfs luisteren naar de kinderen in de kleuterklas of in het lager onder-

lijkheid gebiedt ons te zeggen dat we internationaal gezien niet slecht scoren. Aan politiek doen is keuzes maken. Onderwijs is belangrijk, maar de departementen Welzijn of Wonen zijn dat ook. We beleven op dit moment een van de ergste economische crisissen ooit. Ik heb met andere woorden — in tegenstelling tot Frank — geen valiezen vol geld. Hoe graag ik ook stappen zou willen zetten naar kosteloos onderwijs, ik kan dat niet doen.»

Veto: *U had het daarnet over groepen die er onvoldoende in slagen door te stromen naar het hoger onderwijs. Hoe wil u concreet minderheden of kansengroepen aantrekken?*

JOACHIM BECKERS

Smet: «Je kan niet zomaar zeggen: hier is een decreet dat zegt dat zoveel Marokkaanse of Turkse Vlamingen naar de hogeschool moeten gaan. Je merkt dat bij veel ouders verkeerde opvattingen bestaan over

de eerste plaats naar de kleuterklas gaan, en de overgang van basisonderwijs naar secundair onderwijs moet beter. Als je pas gaat ingrijpen bij de overgang van secundair onderwijs naar hoger onderwijs, dan ben je veel te laat.»

Veto: *Is het dan zinloos dat het hoger onderwijs inspanningen doet om meer allochtone studenten aan te trekken?*

Smet: «Er zijn gelukkig steeds meer allochtone leerlingen die hun talenten wel kunnen ontwikkelen, en zij moeten dat ook kunnen verderzetten. We moeten proberen veel meer door te dringen tot die gemeenschappen. De migrantengemeenschappen denken — net zoals de ar-

wijs lijkt nu wel voorbehouden voor hoogopgeleide blanke kinderen; daar zitten nauwelijks gekleurde of kansarme kinderen. Nochtans zijn kunstenaars pioniers: mensen die vooruit lopen, verkennen en terugkoppelen. In onze samenleving zit een grote groep mensen zonder pioniers. Ze hebben wel talent om te dansen of om met kunst om te gaan, maar die talenten worden niet ontwikkeld. Dat is een verarming van onze samenleving. We willen het deeltijds kunstonderwijs dan ook hervormen en linken aan het leerplichtonderwijs. Daarom ook dat we heel goed moeten nadenken over de academisering van de kunstopleidingen. Ik heb er vragen bij of de universiteiten daar een meerwaarde kunnen bieden, maar goed, laat ons het debat voeren.»

Veto: *Bij sommige studenten leeft de vrees dat door de academisering (en anderszijds ook door het principe van de outputfinanciering) hun diploma in waarde zal afnemen.*

Smet: «Dat is een heel elitaire opvatting die ik uiteraard niet deel. Het is ook helemaal niet zo. Er is een heel systeem van kwaliteitsbewaking met de visitatiecommissies en de accreditatie, en dat zit allemaal gekoppeld aan het afleveren van een diploma en aan de financiering. Natuurlijk moet de kwaliteit hoog blijven. Het is niet omdat je een hogeschoolopleiding academiseert, dat plots een diploma minder waard zal worden.»

PROFIELEN

Tom Dekeyzer: «Het probleem is dat men veel in algemene termen blijft praten: er komen plots 30.000 masterstudenten bij die aan die hogescholen zitten. Dat gaat dan bijvoorbeeld om industrieel ingenieurs. Maar het is niet omdat die opleiding eventueel een opleiding aan de universiteit wordt, dat een industrieel ingenieur plots hetzelfde wordt als een burgerlijk ingenieur. Dat diploma blijft hetzelfde, en het is juist een van de grote uitgangspunten van het rapport-Soete dat de profielen van die verschillende types opleidingen heel scherp afgebakend worden.»

Smet: «Als samenleving hebben wij er geen enkele belang bij dat we minder waardevolle diploma's afleveren. Bovendien hebben we toch met serieuze mensen te maken. Professoren of rectoren zullen hun eigen reputatie en die van hun instelling toch niet zomaar te grabbel gooien om een beetje meer geld te krijgen? Zo werkt dat niet. De overheid moet daar vertrouwen in hebben en uiteraard ook voldoende controleren.»

Veto: *Hoe was uw eigen studententijd?*

Smet: «Ik heb rechten gestudeerd en ik studeerde graag en regelmatig. Ik studeerde van acht uur tot half één. Dan at ik tot één uur en daarna luisterde ik naar het nieuws. Dan studeerde ik opnieuw van twee tot zes, en dan was het gedaan. Dan ging ik wandelen of in het weekend naar de discotheek. Die methode vergt wel wat discipline, maar je krijgt veel meer gedaan. Ik was toen ook actief bij de jongsocialisten, en ik heb zelfs eens deelgenomen aan de Europese verkiezingen in volle blok. Toen moest ik wel twee examens opnieuw doen. Nu moet je vragen of ik een graad had of niet.»

Veto: *Had u een graad?*

Smet: «(trots) Ik had grote onderscheiding, ja.»

“Mochten we allemaal hetzelfde zijn als Frank Vandenbroucke, het zou maar een boring world zijn”

laten samenwerken om het merk Brussel te gebruiken om een internationale 'topopleiding' master-na-master uit te bouwen?»

Veto: *Het was Frank Vandenbroucke die nog de onderwerpen vasthield in het Vlaams regeerakkoord. Beschouwt u dat niet als een handicap?*

Smet: «Continuïteit is een goede zaak en die is er ook wel degelijk. Ik ben van dezelfde partij als Frank. Er zijn ook een aantal medewerkers gebleven. Ik heb inderdaad niet het onderwijsprogramma mee onderhandeld, maar Freya Vandenbossche zat wel rond de tafel. Koen Pelleriaux, mijn kabinetshoofd, zat er ook bij.»

«Ik zie het als een troef dat ik niet uit de onderwijswereld kom. Ik kan onbevangen en onbevooroordeeld kijken

wijs. Ik vind de studenten een heel belangrijke groep, al is het evident dat zij niet de macht moeten hebben. Studenten bekijken alles vanuit een specifieke hoek, en uiteindelijk gaat het om jullie. Jullie zijn de toekomst van Vlaanderen, de politiek van morgen ook. In die zin is het belangrijk dat we met jullie rekening houden.»

Veto: *Vorig jaar was er de groots opgezette actie 'ReSPACT' die pleitte voor kosteloos hoger onderwijs. Hoe staat u tegenover de studiekostproblematiek?*

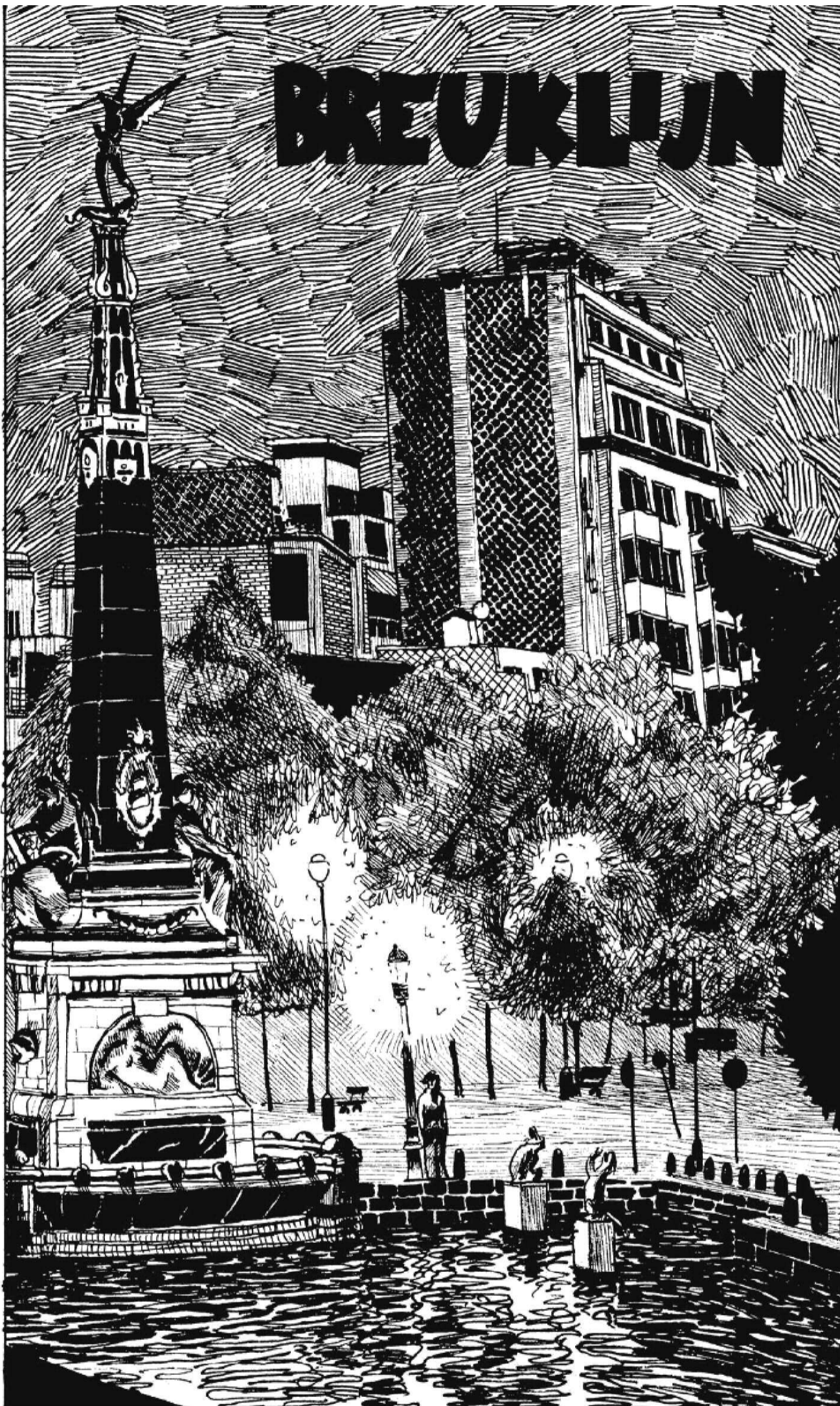
Smet: «Je moet weten dat we op dit moment 38,8 procent van de Vlaamse begroting spenderen aan onderwijs. Dat is 9,3 miljard euro. Dat is heel veel geld. Mijn partij vindt ook dat onderwijs in principe kosteloos moet zijn. Maar de eer-

de toekomstkansen van hun kinderen. Taal speelt daarbij een grote rol. Het gebrek aan taalvaardigheid neemt helaas nog steeds toe, vooral in de steden. Kansarme kinderen die al vanaf de kleuterklas een taalachterstand oplopen, zijn op achttienjarige leeftijd wel in staat om functioneel Nederlands te spreken, maar niet om abstract of conceptueel te denken. We moeten dus al handelen vanaf de kleuterklas. Daarnaast moeten we degenen die een extra versnelling nodig hebben, blijven ondersteunen op alle niveaus. Ik denk bijvoorbeeld concreet aan het buddy-project van Mohamed Ridouani in Leuven. Een mentaliteitswijziging breng je niet tot stand door een televisiespotje of door wat gepraat in *De Zevende Dag*. Kinderen moeten in

beidersgezinnen vroeger — dat het hoger onderwijs niet voor hen is weggelegd. Maar de universiteit is er in principe voor iedereen. Het belang van rolmodellen is ook heel groot. Als ik naar de Vlaamse televisie kijk, valt het mij steeds op dat je daar nauwelijks gekleurde mensen ziet. Op de Nederlandse, Franse of Britse televisie is dat wel even anders. Men heeft die rolmodellen nodig. Universiteiten en hogescholen moeten veel meer inzetten op begeleiding. Dat zit ook verankerd in het financieringssysteem. Het gelijkekansenverhaal werd de afgelopen maanden en jaren gereduceerd tot het idee van de grootste gemene deler, alsof we de lat voor iedereen gelijk — en men verstaat daaronder: laag — zouden leggen. Dat is niet onze opvatting van gelijke kansen. Er is een groep in de samenleving die wel wil schitteren maar die daartoe ook de kans moet krijgen. Het onderwijs moet die extra versnelling kunnen bieden. Gelijke kansen is: iedereen laten schitteren.»

Veto: *Denkt u dat het huidige systeem daarin dan kan voorzien: iedereen laten schitteren?*

Smet: «Nee. Bovendien leeft het idee nog te veel dat iedereen moet schitteren in kennis. Een samenleving heeft evengoed kunstenaars nodig. Het deeltijds kunstonder-

Pieter Fannes

In opdracht van
vzw korei

Met steun van de
Vlaamse overheid

Kort Cultuur

VETO TRAKTEERT

Op donderdag 13 oktober presenteren moraalridder Dimitri Leue & co *Tegen de Lamp*. Dit theaterfeest met ecologische inslag wil het publiek even doen nadenken over zaken als energie en milieu. Veto geeft 10 duotickets weg aan wie als snelste mailt met vermelding 'Ook ik ben een moraalridder' naar traktatie@veto.be.

JAN VERCRUYSSSE

Als er een artiest hip is dezer

dagen, is het wel Jan Vercruyssen. Niet enkel mag hij als eerste hedendaagse artiest exposeren in Museum M, hij is ook gastcurator van een tentoonstelling die nog tot 25 oktober loopt in STUK. Rep u dus naar daar om te zien welke artiesten deze moderne meester inspireren.

TONEEL

Voor zij die hun theatertalent nauwelijks nog kunnen bedwingen, zijn er gelukkig enkele oplossingen. CampusToneel opent op 1 oktober haar deuren voor zij

die er eens een kijkje willen nemen. Ze zoeken er zowel productiemedewerkers als acteurs, uit eender welke faculteit. Voor wie het liever niet te ver gaat zoeken, organiseren ook de eigen kringen elk jaar weer hun toneel. Theatrale degens zullen worden gekruist op het InterFacultair Theaterfestival. (www.campustoneel.be en www.iftf.be)

VRIJWILLIGERS

Jaarlijks zijn er ook een hoop mensen die zich met hart en ziel inzetten voor de betere culturele

zaak. LOKO Cultuur organiseert tal van evenementen waarbij men best wat helpende handen kan gebruiken. Ook bij STUK kan er steeds een legertje vrijwilligers aan de slag (cultuur.loko.be en www.stuk.be).

FANNES

Veto publiceert in achttien afleveringen *Breuklijn*, een spannend en straf vervolghet verhaal van Pieter Fannes. Wordt vervolgd.

ZED

Ook Cinema ZED trapt stevig af.

WOENSDAG 23/09

Werken, fragmenten van een collectie

Expo, gastcurator Jan Vercruyssen – nog tot 25 oktober in STUK (www.stuk.be)

Rogier van der Weyden

1400|1464 – De Passie van de Meester

Expo – nog tot 6 december in Museum M (www.leuven.be/vrijetijd/museum)

Jan Vercruyssen: werken 1975-2009

Expo – nog tot 17 januari in Museum M (www.leuven.be/vrijetijd/museum)

Leuven Kermis

Laatste dag kermis in Leuven

DONDERDAG 24/09

Dolfijntjes

Muziek – om 20u in de Schouwburg (uitverkocht)

Studentenwelkom

Muziek – vanaf 16u op de Oude Markt en de Grote Markt

De Koe – Een Gelukkige Verjaardag

Theater – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

VRIJDAG 25/09

Braakland/ZheBilding – Gevoelige Mensen

Theater – om 20u in de Molens van Orshoven (www.30cc.be)

ZATERDAG 26/09

De Koe – Een Gelukkige Verjaardag

Theater – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

DINSDAG 29/09

Novecento - A jazz symphony

Muziek – om 20u30 in de Schouwburg (www.30cc.be)

WOENSDAG 30/09

No songss/no fun

Muziek – om 20u in het Depot (www.hetdepot.be)

Circus Ronaldo - Circenses

Circus – om 20u in de Bruul (www.30cc.be)

Gratis UUR KULTUUR - Selah Sue

Muziek - 21u in de Pieter de Somer-aula

Loop zeker eens langs om een vertoning van *Synecdoche, New York*, *Kabuli Kid*, *Still walking of The Killers* mee te pikken.

CUYPERS TREEDT OP

Versa, het bandje van Cuyper, treedt op tijdens het studentenwelkom (23 september). Allen daarheen dus! Het feest barst los vanaf 19u op de Oude Markt.

(HH) |

LEUVEN KERMIS

Door Christine Laureys

Sfeervolle aftrap cultuurseizoen 30CC

Muziek en dans tussen de paters

Lewen bruist dezer dagen. Kermisgangers overspoelen de straten, de opening van Museum M brengt het nodige volk op de been, net als allerlei culturele evenementen die het nieuwe cultuurseizoen op gang moeten trekken. Zaterdag was het daarvoor met START!09 de beurt aan 30CC. Keizersberg deed dienst als feestelijk decor.

HERLINDE HIELE |

Voor veel mensen, onder wie wijzelf, die nog maar zelden of nooit de Keizersberg betraden, was het bewonderend opkijken bij aankomst. Het park, dat trouwens vanaf 2010 toegankelijk zal zijn voor publiek, was versierd met kaarsen, witte lampionnen en her en der flakkerden fakkels en vuren. Op verschillende plaatsen waren vreemdsoortige constructies opgesteld, die het geheel nog een extra sprookjesachtige indruk gaven. Ook de gangen en zalen van de abdij zelf waren voor de gelegenheid opengesteld. Het talrijk opgekomen publiek — waaronder zelfs een enkele pater — kon uit een twintigtal acts een parcours naar keuze samenstellen en zich laten verleiden door verschillende kleine dans-

ater- en muziekvoorstellingen.

AANDOENLIJK

De acts waren van een verschillend kaliber, gaande van aandoenlijke amateurs tot aardige artiesten. Danscompagnie Lune bracht een stukje uit haar laatste dansvoorstelling *Peau* en wist ons wederom te bekoren. Szia, vijf jonge meisjes met violen, een cello en veel muzikaal potentieel, brachten Hongaarse zigeunerwijsjes. Arno Wouters toonde ons een sterk staaltje circuskunst, al kan hij de bizarre intro in het vervolg best achterwege laten. Zijn optreden werd abrupt onderbroken door een elektriciteitspanne, iets wat ons hoegenaamd niet stoorde.

We waren onder de indruk van de improvisatiekunsten van Ding — Alibi collectief. Vier mannen in

een prachtig decor, een soort laboratorium met instrumenten die wij nog nooit eerder zagen, experimenteerden er lustig op los en voerden je mee op hun wolk van muziek. De 2500 bezoekers kwamen uiteraard ook voor de iets grotere namen. Capilla Flamenca, een gerenommeerd koor dat Vlaamse polyfonie ten berde brengt, lokte zoveel volk dat we er niet meer bij konden.

OORDOPJES

Na het afsluiten van het parcours-gedeelte mocht een indrukwekkend honderdkoppig orkest het einde van de avond inzetten. De Gentse stadscomponist Dick van der Harst componeerde ter gelegenheid van het nieuwe museum M een gloednieuw concerto. De mix van brassband en blazoenen was op zijn zachtst gezegd nogal vreemd. We hebben geprobeerd om begripvol te luisteren maar halverwege hebben we het opgegeven onder druk van onze gepijnigde trommelvliezen. Een bevriende muzikant kwam na afloop naar ons om zich te excuseren en deelde ons mee dat hij als

voorzorg oordopjes had meegenomen. Gelukkig waren er daarna The Rhythm Junks om de boel te redden. De jazzy tonen van Steven De Bruyn en de zijnen hadden ons van bij het begin in hun greep. Ze brachten eigen nummers als 'Panamajumbo' en 'The Machine' en hun eigen versie van 'My baby

just cares for me', die ons een glimlach onlokke. We genoten van de magistrale wijze waarop De Bruyn zijn mondharmonica centraal plaatste in een wervelwind van koperblazers, contrabas en drum.

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook
op je radio**

(advertentie)

Museum M is af Rogierbier hier

Tienduizenden persmails, ontelbare artikels, uitgebreide televisiereportages, talloze randactiviteiten: wij hadden hier al genoeg gezien van M nog voor het museum goed en wel de deuren opende. Onze scepsis maakte onder druk van het verbluffende resultaat echter overtuigd plaats voor laaiend enthousiasme.

MAUD OEYEN |

Het heeft wat voeten in de aarde gehad, maar het staat er toch maar mooi: het museum dat Leuven op de internationale artistieke kaart moet zetten. M wil oude en nieuwe kunst samenbrengen en op die manier het heel eigen karakter van Leuven — zowel historische kunststad als innoverende kennisstad — weerspiegelen.

MEESTER

De prestigieuze openingstentoonstelling *De Passie van de Meester* brengt hulde aan Rogier van der Weyden, een van de grootste Vlaamse Primitieven. De hedendaagse Belgische kunstenaar Jan Verduyck intrigeert dan weer met opgehangen stoelen, blauwe kapstokken en een assortiment aan spelkaarten. We moeten onwillekeurig denken aan *Alice in Wonderland*, al hebben we dat nooit echt een goed boek gevonden.

Beide tentoonstellingen zijn — net als de vaste collectie — gevestigd in een schitterend nieuw ge-

bouw, naar een ontwerp van top-architect Stéphane Beel. Ook daar-in worden oud en nieuw verbonden alsof het niet meer dan vanzelfsprekend is. Wie in het avondlicht de tuin betreedt, waant zich in een waargeworden computersimulatie. Het gras steekt knalgroen af tegen de spierwitte gevel van het oude museum Vander Kelen-Mertens. Het dakterras biedt dan weer een prachtig uitzicht over Leuven.

MISLUKT?

Een museum in bierstad Leuven kan uiteraard niet zonder een eigen biertje van start gaan. Het Rogierbier werd — u had het natuurlijk al lang in de smiezen — genoemd naar de reeds aangehaalde Van der Weyden en is een amberkleurig bier van hoge gisting. “Het doet mij denken aan iets bruin en zoet. Een beetje zoals een Geuze, maar dan een beetje een mislukte Geuze,” aldus de voorzitter van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie, die echter benadrukt dat het niet gaat om een officieel standpunt.

In het kader van de opening van M viel er de afgelopen week in Leuven heel wat te beleven. Een wandelzoektocht, een stadsircusfestival, het evenement *Passionele Moord* van AmuseeVous, Start!09 van 30CC, het smartlappenfestival SMART en de voorstelling *Prayer. A Human Function* van Heike Schmidt. Deze *Veto* biedt alvast een mooi overzicht van de festiviteiten.

Passionele moord op het stadhuis

Liefde, geweld & tegeltjes

Schilder Rogier van der Weyden ligt al een dikke vijf eeuwen onder de groene zoden. Toch zijn wij op Facebook bevriend met hem. Daarenboven is een groot deel van het nieuwe museum M aan hem gewijd. Faut le faire! Reden genoeg voor AmuseeVous om twintig jonge honden los te laten op Rogiers oeuvre. De resultaten kan u tot eind oktober bekijken op het stadhuis. Elke dag is er zondag.

GEERT JANSSEN |

Verlegenheid is mooi maar soms dwingen wij onszelf sociaal te zijn en onder de mensen te komen. Dus trokken wij naar de opening van de tentoonstelling *Passionele moord*. De avond begon met speeches van afgevaardigden van de provincie Vlaams-Brabant, de stad Leuven en sponsor Cera. Het triumviraat karakteriseerde *Passionele moord* als een manier om de traditie in ere te houden door haar met de voeten te treden.

SHAKESPEARE

Het eerste werk dat onze aandacht trok, nam dat “met de voeten treden” nogal letterlijk. Julie Maesele had een iconische foto van de late, great André Hazes gepimpt tot een mat die gerust een stukje vloer mag uitkiezen in ons ouderlijk huis. Als we dan toch arty farty dingen claimen voor thuis, mag Sans-Titre van

Déborah Wattleine ook mee. De juffrouw had als een zus van Shakespeare via een of ander röntgenprocedé fragmenten uit Rogiers werk gekopieerd naar tegeltjes die prachtig zouden passen in onze badkamer.

Volgende halte was een piepklein tentje van het duo met de intrigerende *nom de plume* RUTVER. Op een tafelblad werd een geknutselde ode aan Rogier geprojecteerd die ons vooral deed denken aan de film *La Science Des Rêves* van Michel Gondry. De heren van RUTVER hebben duidelijk talent. De zon schijnt uit hun gat! Meer film viel er te rapen bij *Don't Try This At Home* van de charmante man Damien Pairon. Razendsnel werden fragmenten film aan elkaar gelast om iets te zeggen over het verband tussen liefde, paniek en geweld. Wij herkenden alvast flarden *Gone With The Wind*, *A Streetcar Named Desire*, *The Headmaster Ritual* en *Scarface*.

ANDREW SNOWBALL

‘Prayer. A Human Function’ werpt een licht op bidden in de religies

De intimiteit van een gebed

In haar nieuwe voorstelling ‘Prayer. A Human Function’ vertaalt Heike Schmidt gebeden naar beweging. Hoe maakt het lichaam een connectie met het spirituele tijdens zoiets intiem als bidden?

FILIP TIELENS |

De Duitse choreografe en zangeres Heike Schmidt was enkele jaren geleden een opmerkelijke gast in STUK met haar voorstelling *Bed & Breakfast*, waarbij de toeschouwers in slaap werden gezongen met de mooiste Europese slaapliedjes. Voor haar nieuwe voorstelling *Prayer. A Human Function* onderzocht ze de manieren waarop mensen fysiek toenadering zoeken tot wat ze voor zichzelf als het hogere bepalen tijdens het bidden.

SMS

Bij het binnenkomen van de zaal werd ons gevraagd om de schoenen uit te doen. Iedereen in het publiek kreeg een papiertje; op het onze stond een Onze Vader in sms-taal. Misschien is bidden wel van alle tijden, maar benoemt de jeugd het vandaag gewoon anders.

Een belangrijk deel van *Prayer* zijn de getuigenissen die op twee schermen geprojecteerd worden. Een Chinese vrouw vertelt dat haar vroegste herinnering het kijken naar de lucht was. De podiumopstelling geeft de toeschouwer hier meteen een idee van: je kijkt door de ramen achter het speelvlak uit op de gigantische Gasthuisbergsite.

Heike Schmidt interviewde voor dit project mensen van verschillende godsdiensten in Leuven,

Genk, Peking, Berlijn en Dresden. De getoonde fragmenten zijn echt goed gekozen. Sommigen vergelijken hun liefde voor God met verliefdheid op een medemens. En net als mensenliefde is ook de liefde tot God een werkwoord. En laat bidden daar nu net het ideale middel toe zijn.

INTIEM

Bidden moet zowat de intiemste en meest persoonlijke vorm van religieus beleving zijn. Net daarom is de sfeer die *Prayer* uitstraalt heel intiem, licht het tempo laag en is de zang bezwerend. Als publiek ga je voor een deel mee in die meditatieve trip. Niet aan alles wat je ziet valt een touw vast te knopen, maar de algemene *feel* en de esthetische schoonheid die *Prayer* uitstraalt, houden de aandacht scherp, en tegelijkertijd toch ontspannen. Voor de twee performers Heike en Anna lijkt de voorstelling *Prayer* ook zelf een gebed, de betekenisverlening zal soms alleen voor hen echt duidelijk zijn. Dat maakt het een beetje bizar om dat persoonlijke net met een publiek te willen delen.

Maar — zoals gezegd — je gelooft *Prayer* wel. Het heeft iets heel authentiek en oprecht. Het verhaal van een jong meisje dat vertelt hoe ze de dood van haar opa heeft verwerkt, bezorgt je echt een krop in de keel. Ze beëindigt haar betoog

met de zin “Ik denk dat het leven nooit ophoudt.” Over het feit of dat meisje dit leuk of erg vindt, blijven we in het ongewisse.

Sommige getuigenissen worden geprojecteerd op de ontblote rug van de performers. Voor velen is het geloof dan ook hun tweede huid. Al blijft de vraag waar de dunne grens ligt tussen persoonlijke spiritualiteit en slaafse gehoorzaamheid. Een evangelisch koppel vertoont een barstje in hun geloof: “Wie garandeert dat het altijd van de Heer komt?” Dogma’s bieden immers vaak houvast. En misschien is dat ook beter dan afglijden door een gevoel van eenzaamheid.

ORGEL

Soms wordt *Prayer* ook heel concreet: een derwisjdanser die zichzelf in trance brengt. Of schoenen die alleen op het podium staan als voor een moskee. Helaas waren het niet die van het publiek. Voor Heike Schmidt hebben de verschillende religies een verticaal element gemeenschappelijk. Het is die transcendentie die prachtig visueel wordt weergegeven door hangende boomstronken. Wanneer ze botsen klinkt het haast als een orgel. Heike Schmidt probeert geluid, zang en performance te vermengen. Met een soortement muziekdoos klinkt Heike echt als een mediterende Afrikaanse dame wanneer je de ogen sluit. En een fragment uit het *Stabat Mater* van Pergolesi bezorgt je echt kippenvel. Onze ziel kan er alleen maar wel bij varen.

MANCO’S

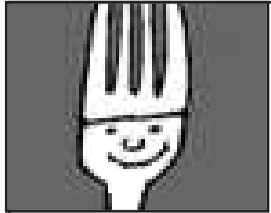
Om de overige zestien werken uitgebreid te bespreken ontbreekt ons helaas de plaats. Ga die gerust op eigen houtje ontdekken. Zeker de overstromende clown is een aanrader, dat is entertainment. Achteraf gezien bespeuren wij in *Passionele moord* slechts twee manco’s. De tentoonstelling is weinig coherent doordat de twintig kunstenaars volledige vrijheid kregen. Anderzijds is ze wel kleinschalig genoeg om dat te overwinnen. Ten tweede verwijzen

een aantal kunstwerken zo expliciet naar het oeuvre van Rogier van der Weyden, die zoete en tedere hooligan, dat een zekere basisvertrouwdheid met de man wel een must is. Een basisvertrouwdheid dat bij ons helaas ontbreekt.

De opening van *Passionele Moord* werd afgesloten door een optreden van het Roeselaarse gezelschap Hum Of Venice. Zij hadden een wedstrijd gewonnen door een lied over Rogier van der Weyden te schrijven. Hun optreden was

echter zo knullig dat we ons afvroegen hoe zwaar de concurrentie had gesukt. Hum Of Venice klonk als een derderangse Velvet Underground aangevoerd als een tweederangse Patti Smith. Dat grapje is niet meer grappig. Nu weten we hoe Jeanne d’Arc zich voelde toen de vlammen stegen tot aan haar Romeinse neus en haar hoorapparaat smolt.

Menu van de week

in Alma 1-2-3

22 - 25 sept 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Hongaarse goulash met groentenrijst	4,90
Kalkoensteak met spinazie A1+A3	2,60
Koninginnenhapje A2	3,40
Quornpita	3,40
Ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	4,90
Spaghetti bolognese	2,60/3,10
Steak met groenten A3	4,60
Steak met groenten en saus A2	4,90

woensdag

1/2e kip met saus en garnituur A3 (enkel 's avonds)	4,90
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Macaroni met ham en kaas A2+A3	2,60
Steak met boontjes	4,60
Vegetarische loempia met zoetzure saus	3,40
Verse visfilet met witte wijnsaus	4,60

donderdag

Boerenworst met gebroken boterbonen A2+A3	2,60
Cannelloni	4,60
Groententaart	4,90
Kabeljauwbrochetten	4,90
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,60
Koninginnenhapje A2	3,40
Spaghetti bolognese A1+A3	2,60/3,10

vrijdag

Beenham met tijmsaus en paprika A2+A3	3,40
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Tex Mex met kip	4,90
Vegetarische spaghetti	2,60/3,10

zaterdag

Boerenworst met gebroken boterbonen A1	2,60
Kabeljauwbrochetten A1	4,90
Vegetarische loempia met zoetzure saus A1	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

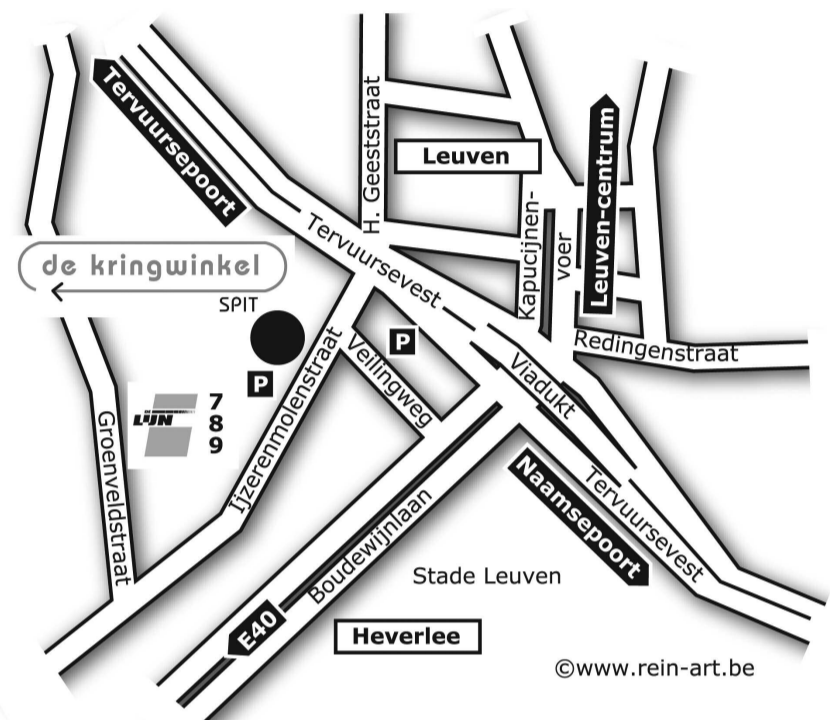
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Nummer 01
Dinsdag- 22 september

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Maud 'prinses Mathilde' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:
Jeroen 'prince charming' Deblaere
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Colofon Redactie:
Ide 'prinses Maxima' Smets, Christine 'prinses Claire' Laureys, Remy 'prins Willem-Alexander' Amkreutz, Herlinde 'prinses Astrid' Hiele, Joachim 'prins Laurent' Beckers,

Medewerkers deze week:
Karolien 'Assepoester' De Turck, 'Betse 'Doornroosje' Bosselaers, Geert 'prins-regent' Janssen, Ruben 'Niccolo Machiavelli' Bruynooghe, Jelle 'The Fresh Prince of Bel-air' Dehaen, Els 'Delpine Boël' Dehaen, Filip 'prince Charles' Tielens, Frank 'prince William' Pietermaat, Pieterjan 'prince Harry' Bonne & Ken 'The Artist Formerly Known As Prince' Lambets

Cartoons:
Sh3llac

DTP:
Jeroen Deblaere, Herlinde Hiele, Christine Laureys & Maud Oeyen

Eindredactie:
Jeroen Deblaere, Els Dehaen & Maud Oeyen

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (prinses & prinsesjes, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kalender

Leuven stad van de smaak
24 tot 28 september
Leuven is dit najaar stad van de smaak. Een reeks initiatieven gedurende week moet dit in de verf zetten.
Meer info op <http://www.leuven.be/vrijetijd/stad-van-de-smaak/weekend-van-de-passie/index.jsp>

Verminderingsdag
woensdag 23 september
laatste dag Leuven kermis, korting op alle attracties.

Studentenwelkom
donderdag 24 september
infomarkt en optredens op de grote markt en oude markt.

evangelie

*vader waer
uw verloren zoon keert weer
naar uw universiteitshallen*

*zijn hoofd gebogen
zijn trots ingeslikt
zijn tweede zit gebuisd*

*maar hij keert weer
naar uw universiteitshallen*

*dus slacht het beste kalf
en schilt een patatje meer*

*geef hem een knuffel
schenk hem een glas wijn
witte liefst maar rode is ook goed*

*maak er samen
een mooi jaar van*

Geert Simonis

MEDEWERKER VAN DE WEEK

KIMBERLEY S.

VANWEGE HAAR ONOPVALLENDE

AFWEZIGHEID

De goedkoopste
fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Oplossing

DIT IS VETO 1, DE OPLOSSING

VAN DE SUDOKU UIT DE
LAATSTE VETO VAN VORIG
JAAR ZIJN WIJ AL LANG
VERGETEN

Bericht

FILIPPIJNSE AVOND

Op 26 september vindt van 19.00 tot 21.00 uur in het STUK café een Filippijnse avond plaats. Dit wordt georganiseerd door Filipiniana-Europa vzw in samenwerking met de stad Leuven. Filipiniana-Europa is een multiculturele non-profit organisatie die opgericht is om interculturele en algemene samenhang in onze maatschappij aan te moedigen. De organisatie verwelkomt jongeren en volwassenen van elke nationaliteit, etnische achtergrond, geloofsovertuiging, levensopvatting, economische of sociale status of om het even welke handicap.

Gastprogramma

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

GEZOCHT:

VROUWELIJK SCHOON VOOR
FUNCTIONEEL NAAKT IN VETO.

INTERESSE? STUUR EEN
MAILTJE NAAR VETO@VETO.BE

Berichten

Gezocht: jobstudenten voor ondersteuning studenten met een functiebeperking. De Cel Studeren met een functiebeperking zoekt naar studenten die medestudenten met een (visuele of auditieve) functiebeperking willen ondersteunen als jobstudent. Er zijn momenteel vacatures voor schrijftolk in de les, en voor pedagogisch helper (vakinhoudelijke ondersteuning).
Meer informatie:
<http://www.kuleuven.be/functiebeperking/vacatures.html>

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP
LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 29 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 8 oktober 20u.

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr.)

M.m.v. Kr. Bonneure (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. G. Meesters (Univ. Liège), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via 016/22.93.24 of <http://uwel.allegro.be>

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden.

Smartlappen zijn niet zomaar 'boerenkermis'

In het kader van de opening van Museum M op 20 september met als thema 'de passie van de Meester' (verwijzend naar ons aller Vlaamse primitief Rogier van der Weyden), vond vorige zondag het SMART-concert plaats in het Leuvense Depot. SMART omvatte een reeks bekende en minder bekende smartlappen in een eigen, energieke vertolking door enkele Vlaamse en Nederlandse artiesten, waaronder Mauro Pawlowski, Frank Vanderlinden, Anton Walgrave en Mathias Sercu.

BET BOSSELAERS & MAUD OEYEN |

Jan Hautekiet, bezieler van het initiatief, legt ons de bedoeling van SMART uit: "Niemand móet smartlappen goed vinden," zo klinkt het, maar Hautekiet & co wilden vooral aantonen welke oprecht goede songs er in het smartlappenrepertoire te vinden zijn. Na het verrassende concert — het plezier en enthousiasme spatten ervan af — waren ook wij daarvan overtuigd.

Ondanks het sérieux van SMART, dat als een welgemeende ode aan de smartlap kon worden opgevat, hebben wij goed gelachen tijdens het concert. Zo leerden we een vrolijke Amsterdamse klassieker kennen, getiteld *Het zal je kind maar wezen*, van onder andere Piet Römer, die wij dan weer kennen als 'De Cock met C-O-C-K' uit de Nederlandse televisieserie Baantjer. Ook het dramatische *Dokter Bernard* van Bonnie St. Claire werd prachtig gezongen én geacteerd door de Nederlandse zangeres Marike Jager als de wanhopige geliefde van dokter Bernards patiënt en Frank Vanderlinden als dokter Bernard himself gehuld in groen plunje, als kwam hij recht uit het O.K. Verder wiegde en kweelde het publiek mee met toppers als *Ik voel me zo verdomd alleen*, *Chérie* of *Zo mooi, zo blond en zo alleen*.

Veto: Proficiat met het sterke optreden. Bent u zelf tevreden?

Jan Hautekiet: «Je mag ook kritiek geven, hoor! Zelf ben ik wel tevreden, al zijn er altijd dingen waar je aan twijfelt: dit of dat had meer zo mogen zijn. Maar ik heb een aantal goede versies gehoord, heel scherp gespeeld.»

Veto: Hebben jullie lang aan SMART gewerkt?

Hautekiet: «We hebben samen vier repetities gespeeld. Het was een lange voorbereiding, maar het ineen steken ging vlot.»

Veto: Hoe heeft u de selectie van de nummers aangepakt?

Hautekiet: «Eerst hebben we een heel lange lijst gemaakt van 100 à 150 nummers en daar hebben we dan een aantal nummers uit moeten kiezen om tot een evenwichtige selectie te komen. We hadden even goed tot een andere even lange lijst kunnen komen met even goede en relevante nummers. Het is als vissen uit een grote trommel.»

Veto: Heeft iedereen mee beslist over de nummerkeuze?

Hautekiet: «Nee, want dat zou het moeilijk gemaakt hebben. Maar iedereen heeft wel suggesties gedaan.»

Veto: Het gezelschap is niet zo voor de hand liggend.

Hautekiet: «Dat was de bedoeling natuurlijk. De context kennen jullie wel: de opening van Museum M met als thema *De passie van de Meester*. Ze hadden ons gevraagd om de week ervoor iets rond dat thema te doen. Van 'passie' zijn we dan tot 'smart' gekomen en dan zijn we op zoek gegaan naar mensen die normaal geen smartlappen zingen. Ondanks hun andere ervaringen

heb ik heel veel enthousiasme gemerkt. Tot mijn verbazing vroegen ze zelfs wanneer we het nog eens zouden doen.»

Veto: Krijgt SMART dan een vervolg, bijvoorbeeld in de vorm van een tour?

ANDREW SNOWBALL

Hautekiet: «Dat kan ik nu nog niet bevestigen, maar er zijn zeker een paar mensen die het zouden willen. Natuurlijk moet je rekening houden met vele agenda's.»

Veto: Was dit een manier om de status van de smartlap — niet erg populair bij de jeugd bijvoorbeeld — wat op te krikken?

Hautekiet: «We hebben dit niet gedaan om als missionarissen te verkondigen dat je smartlappen goed moet vinden. Er zijn in dat repertoire heel veel goede, maar ook veel slechte nummers. Er zijn zoveel

“Het is als vissen uit een grote trommel”

goede smartlappen die soms wel, maar soms ook niet de uitvoering kregen die ze verdienden. Wij hebben ons afgevraagd wat we ermee konden doen. We hebben vaak de arrangementen behouden zoals ze zijn, maar dan met een andere energie gespeeld. Als hier nu mensen buiten gaan met een gevoel van 'potverdekke', dat zijn toch wel goede nummers, dan ben ik tevreden. Dat heb ik zelf ook ervaren bij het beluisteren ervan. Ik ben zelf vaak verrast door de kwaliteit van de nummers: die zitten goed ineen,

zijn goed gespeeld, goede arrangementen: dat straalt iets uit! Ik wist dat ik er ooit iets mee wou doen. Als mensen dus met het gevoel buitengaan dat die smartlappen toch wel goed zijn, ben ik daar blij om, maar dat was niet de reden waarom we dit gedaan hebben. We horen die nummers allemaal graag en hebben daar echt respect voor, maar ondanks dat respect wilden we het lief hebben om er zelf iets mee te doen.»

Veto: Is het voor u een soort van nostalgie?

Hautekiet: «Voor de meesten die meededen zijn het nummers van

voor hun tijd. De meeste nummers heb ikzelf wel op een of andere manier meegemaakt, op televisie ofzo, in de jaren zestig-zeventig, maar nostalgie is iets wat me niet interesseert. Wij beschouwen die nummers als actueel repertoire.»

Veto: Waarom krijgen smartlappen tegenwoordig een meer 'marginale' status toebedeeld dan bijvoorbeeld kleinkunst?

Hautekiet: «Dat is vooral perceptie. Men ziet dat als 'boerenkermis'. Het is heel moeilijk om tegen die perceptie te vechten. Ik ben blij dat

Veto: Bent u zelf benieuwd naar Museum M?

Hautekiet: «Ik ben al eens op de werf gaan kijken en ik ben zeer be-

“Nostalgie is iets wat me niet interesseert”

nieuwd, ja. Ik ben blij dat wij er met dit initiatief een link mee kunnen leggen. We hebben op onze eigen manier kunnen bijdragen tot het thema.»

Veto: U heeft zelf ook in Leuven gestudeerd, en veel diploma's behaald.

keer gespeeld hebben. Er was veel vraag naar en we doen dat heel graag. En met Rick de Leeuw begin ik in december aan een nieuwe

tour. We zijn nog in de try-outfase. We gaan proberen dingen te doen die men niet verwacht of die niet in de vorige shows zaten.»

«Volgende week, op 29 september, vindt hier in Het Depot trouwens *No songs, no fun* plaats. Dat is een benefietconcert van een belangenvereniging van auteursrechten. Omdat er veel te doen is rond auteursrechten en muziek, en hoe schrijvers van muziek hun naam kunnen verzekeren, hebben wij het plan opgevat om een concert te doen om aandacht te geven aan auteursrecht: wat is dat en hoe werkt dat? Een zestiental componisten gaan mekaar werk spelen. Jasper Erkens kan bijvoorbeeld iets van The Scabs brengen. Het zal een zeer interessant experiment zijn.»

Na het concert tikken we nog vlug Mauro Pawlowski op de schouders. Verlegen stamelen we dat we 'van Veto' zijn en 'even iets willen vragen'.

Mauro Pawlowski: «Veto, dat ken ik! Vraag maar raak!»

Veto: Smartlappen brengen is niet meteen wat jullie gewoon zijn.

Mauro: «Toen ik achttien jaar was, heb ik al in het circuit gezeten, het 'Balorkest'-circuit: vedetten begeleiden, op cruiseschepen spelen, feesttenten, trouwfeesten. Van negen uur 's avonds tot één uur 's nachts al die nummers spelen. Ik ben niet als alternatieve rocker geboren, ik ben dat geworden om opportunistische redenen (*lacht*). Ik schipper tussen hardrock, classic rock en dit soort dingen, die ik vroeger al vaak gespeeld heb. Het is me dus zeker niet vreemd, die smartlappen. Ik verzamel ook oude vinyl-plaatjes met Nederlandstalige muziek. Veel van de nummers op de setlist zijn door mij aangereikt. Het moest een combinatie zijn van hits en andere smartlappen, maar de nummers moesten vooral *goed* zijn.»

Veto: Hoe verliep de samenwerking?

Mauro Pawlowski: «Met Jan Hautekiet had ik al eerder samen gespeeld, Tom Pintens woont een paar huizen verder en die van Triggerfinger ken ik ook. Dat zijn *maten* hé, dat is van 'Yooow!' als we elkaar zien. Da's echt!»

«Ik vond het optreden ook zeker geslaagd. Tegen Mathias Sercu zei ik: als jij voorspeld had dat wij ooit samen 'Veel te mooi' (*van Erik Van Neygen & Sanne, red.*) zouden zingen, en een waarzegger zei dat in 2012 de wereld zou vergaan, dan zou ik dat laatste nog eerder geloofd hebben!»

Veto: Komt er een vervolg op SMART?

Mauro Pawlowski: «Misschien, in de Roma in Borgerhout. Mij mogen ze altijd bellen! Als ik tijd heb tenminste, want ik ben een ambitieus baasje. Voor mij geldt de wet van de showbizz: 'ieder voor zich!' Zo moet dat hé, zolang je geen 120 bent.»

Totaal overbodig wensen wij de dolgedraaide, schijnbaar lichtelijk beschonken Mauro nog veel plezier toe op de afterparty.

Hautekiet: «Drie hé. Licentiaat in de Germaanse talen, een diploma in de Filosofie en in de Communicatie. Ik heb *Veto* toen veel en graag gelezen. Kan je je daar op abonneren?»

Veto: Wat vond u van Leuven als studentenstad?

Hautekiet: «Gemengde gevoelens. Zelf heb ik er van 1973 tot 1978 gestudeerd. De laatste vijf jaar heeft Leuven enorme stappen vooruit gezet, met dit museum bijvoorbeeld. Er *bougeert* veel in Leuven, en dat heb ik lang gemist. Ik ben blij dat dat aan het gebeuren is. Toen ik studeerde was er in elk café en elke fakbar muziek, en concerten in de aula's en in de Alma. Heel veel muziek, die een tijd is weggeweest. Maar nu is er terug vooruitgang met bijvoorbeeld Het Depot, en dat pleziert mij. Leuven heeft een kroegtraditie, maar ook een studentenpopulatie en soms werkt dat te weinig op elkaar in, vind ik: Leuven als stad en haar inwoners. Iets als Museum M, dat helpt.»

Veto: Binnenkort gaat u weer een theatertour doen.

Hautekiet: «Twee zelfs. Eén met Patrick Riguelle, die begint over twee weken. Het is een herneming van *Un Premier Amour*, een programma met Franse chansons, wat we de vorige keer een twintigtal